

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XI Nr. 2749 ★ Simbătă 31 decembrie 1955 ★ 8 pagini 25 bani

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, înainte spre noi victorii!

IN INTREAGA țară domnește o atmosferă de sărbătoare. Pe chipurile oamenilor se citește bucuria pe care o dau marile evenimente, ce rămân înscrise cu litere de aur în istoria unui popor. Urmărite cu mare interes de oamenii muncii din toate colțurile țării, lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român au constituit un eveniment deosebită însemnătate în viața partidului și a întregului nostru popor.

Caracterul sărbătoresc al acestor zile a fost întregit de o aniversare scumpă poporului nostru: s-au împlinit 8 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine. La 30 decembrie 1947 s-a născut un stat de tip nou, în care puterea aparține clasei muncitoare în alianță cu țărâniimea muncitoare. Izgonind monarhia, poporul și-a arătat deplina sa încredere în noua orînduire, angajîndu-se să întărească, prin toate mijloacele, cucerirea lui cea mai de preț, statul democrat-popular. Acum, în pragul unui nou an, care este totodată primul an al celui de al doilea cincinal, oamenii muncii trec în revistă succesele dobîndite sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului.

În raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al Partidului, prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, se arată: „Poporul nostru constată astăzi, cu bucurie și mîndrie patriotică, faptul că am obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului. Acesta este rodul muncii entuziaste a clasei muncitoare, a țărâniimei muncitoare și intelectualității, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român”. Cifrele cuprinse în raport, cifre care sintetizează realizările oamenilor muncii de la orașe și sate în lupta pentru construirea socialismului, ilustrează progresul țării noastre în toate sectoarele de activitate. Producția industrială a țării a crescut de 2,9 ori în comparație cu anul 1938 și de 3,4 ori în comparație cu 1948. În diferite colțuri ale patriei s-au înălțat sute de noi întreprinderi industriale. S-au extins și modernizat întreprinderile existente. O puternică dezvoltare cunoaște industria grea. Nivelul anului 1938 a fost întrecut considerabil în principalele ramuri ale industriei grele.

Succesele însemnate dobîndite în dezvoltarea industriei grele, temelia întregii economii naționale, au permis o serioasă sporire a producției bunurilor de larg consum. Față de nivelul anului 1938 s-a ajuns la o producție textilă de 282 la sută, uleiuri comestibile 270 la sută, zahăr 142 la sută. Cu succese însemnate se prezintă, în prag de nou cincinal, țărâniimea noastră muncitoare. În primul cincinal, producția agricolă a depășit în ansamblu nivelul anului 1938 — considerat drept cel mai bun an agricol din vechea Romînie.

Importanța sportului a venitului național și îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate sînt urmarea directă a succesele dobîndite în toate ramurile economiei naționale. Venitul național al țării noastre a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948 și aproximativ de 2 ori mai mult decît în 1938. Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 28 la sută față de anul 1950. Au dispărut pentru totdeauna vremurile traiului de mizerie, pe care burghezia și moșierimea îl hărăziseră maselor muncitoare. Astăzi, clasa muncitoare are parte de o viață din ce în ce mai bună. Con-

dițiile plătite, casele de odihnă, asigurările sociale, îngrijirea medicală, sînt astăzi o realitate vie. În cursul primului plan cincinal s-au investit peste 3,5 miliarde lei pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății și sportului. Alături de alte lăcașuri și instituții culturale, puse în slujba ridicării nivelului de trai al poporului, s-au înălțat și sute de noi baze sportive.

Succesele repute de poporul nostru muncitor în îndeplinirea primului plan cincinal constituie un puternic îmbold în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor însemnate ale noului cincinal, în care pașim odată cu primele zile ale anului 1956 Istoricul Congres al partidului, care și-a încheiat lucrările cu câteva zile în urmă, a elaborat, așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „un program de muncă și de luptă a partidului și a întregului popor pentru noi victorii în construirea economiei socialiste, pentru înflorirea științei și culturii, pentru bunăstarea poporului, pentru întărirea continuă a partidului și a statului democrat-popular, pentru apărarea păcii și securității patriei noastre”. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960, desfășoară în fața maselor de oameni ai muncii tabloul luminos al dezvoltării țării noastre în viitorii cinci ani. Analizînd cifrele directivei, oamenii muncii sînt convinși că ele vor fi îndeplinite cu succes. Această convingere izvorăște din încrederea nefărmurită în partid, în justele politicii partidului. Această convingere își are temelul și în ajutorul frățesc pe care țara noastră l-a primit și îl primește din partea Uniunii Sovietice, în colaborarea țării noastre cu celelalte țări ale lagărului socialist. Directivele arată că producția globală industrială va crește în 1960 față de 1955 cu 60—65 la sută. Directivele sînt o mărturie puternică a grijii partidului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Venitul național al R.P.R. va crește în 1960 cu circa 50 la sută față de 1955. Salariul real al muncitorilor va crește cu circa 30 la sută. În cursul cincinalului vor spori alocațiile bugetare pentru acțiunile social-culturale.

Cu bucurie și mîndrie salută tineretul sportiv al patriei noastre acel pasaj din Directive, în care se arată: „În domeniul culturii fizice și sportului se va asigura o continuă dezvoltare, în care scop se vor construi cca 100 baze sportive diferite pentru sportul de masă și 15 baze sportive de performanță”. În această, sportivii văd o nouă expresie a grijii partidului pentru dezvoltarea mișcării sportive, pentru a pune la îndeplinirea maselor largi muncitoare acest minunat mijloc de întărire fizică și morală, sportul.

Congresul partidului a trasat drumul pe care îl are de străbătut țara noastră în anii ce vor urma. Cu entuziasm pornește poporul nostru muncitor la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ale celui de al doilea plan cincinal. La îndeplinirea acestor sarcini forțele tinere, viguroase, ale armatei de sute de mii de sportivi de la orașe și sate pot aduce o contribuție importantă. Pășind în noul an, în primul an al celui de al doilea cincinal, sportivii țării noastre sînt hotărîți să-și arate recunoștința față de partid prin munca lor entuziastă în folosul patriei, prin realizările lor, contribuind astfel la înflorirea continuă a patriei, la apărarea păcii.

Înainte,
spre noi succese
în muncă și în
sport!
LA MULȚI ANI!

ANULUI 1956

*Cu tine-ncepe noul cincinal,
Așa te va cunoaște viitorul, —
Tu navă grea, cu proră de coral
Pe care-o-astăptă lîngă fărîm poporul.*

*An plin de noi speranțe, harnic an,
Eu te-am zărit cum te-ndeaptai spre azi,
În timp ce mă uitam ca prin ocean
Prin marele tunel de la Bicaz!*

*Adu cu frații tăi cei cinci, victorii
În socialism, în lupta pentru pace,*

*Ca să vedem cum falnici muncitorii
Din coaja-ți fericire vor desface.*

*Adu tractoare, pîlcuri peste șes,
Iar pentru riuri strașnice baraje,
Un trai mai luminos, un trai ales
În colective și în abataje.*

*Și bucurie mare tuturor
Adu-ne tu și îți-ne o treaptă
Ce luminată de Partid, așteaptă
Ca s-o urcăm, muncind biruitor.*

MIHAI BENIUO

Adunarea festivă consacrată celei de a 8-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine

Vineri după-amiază a avut loc în sala Teatrului de Operă și Ballet adunarea festivă consacrată celei de a 8-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

Adunarea a fost organizată de Comitetul orașenesc București al P.M.R. și Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

În sala împodobită sărbătoreste au luat loc membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, oameni ai științei, artiști și culturii, generali și ofițeri, activiști de partid și de stat, numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Bucureștiului.

Întreaga asistență în picioare salută cu aplauze puternice, la intrarea în sală, pe conducătorii partidului și guvernului.

În prezidiul adunării festive iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Dr. Petru Groza, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gh. Apusoi, Alexandru Moghioroș, general de armată Emil Bodnăraș, Miron

Constantinescu, Petre Borilă, general colonel Al. Drăghici, N. Ceausescu, D. Coliu, Leonte Răuțu, Șt. Voitec, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Al. Birlădeanu, J. Fazekas, Constanța Crăciun, Gr. Preoteasa, Sorin Toma, Avram Bunaciu, acad. I. Murgulescu, Fl. Dănălașche, Ștefan Bălan, Cornel Fulger, Stela Enescu, general colonel Iacob Teclu, acad. dr. Șt. Milcu, Dan Deșliu, ing. Rozalia Nicolau de la fabrica „Filimon Sirbu”, Rada Apostol, muncitor fruntaș la întreprinderea „Industria Bumbacului”, Aristide Economu, muncitor fruntaș la uzinele „Mao Tze-dun”.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București.

Au asistat de asemenea membri ai delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești care au participat ca invitați la cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

Întimpinat de cei prezenți cu aplauze prelungite a luat cuvîntul tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, care a vorbit despre însemnătatea celei de a 8-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine.

Participanții la adunarea festivă au ovaționat îndelung pentru continua întărire și înflorire a patriei, pentru prietenia veșnică dintre țara noastră și marea Uniune Sovietică, pentru noi succese în construcția socialismului în Republica Populară Romînă.

În încheierea festivității ansamblurile de cîntece și dansuri ale C.C.S., M.A.I. și Forțelor Armate au prezentat un bogat program artistic.

(Agerpres)

VICTORIE!

I ncotro, băiete?

— Păi, tată... am educația fizică... Azi e marți și după masă totdeauna...

— Iar educația aia fizică?... Da' mai stai și tu pe-acasă, mai citește, învață. Ca mine vin examenele și tu umbli creanga, să bați mingea.

— Zău, tată, azi avem antrenament. Echipa noastră are duminică meci greu. Jucăm cu cei de la Școala medie de comerț. Anul trecut ne-au bătut ei, anul ăsta... nu se poate, trebuie să-i batem noi!

— I-auzi Mărie, ce griji are băiatul nostru! Tu n-ai nimic de zis?

— După ce păcatele să mai zici? De atâtea ori mi-am bătut gura. E bătut mare acu'! Mai poate sparge un lemn, mai poate da fuga după cumpărături, treabă s-ar găsi, slavă domnului. Da' ce? Parcă te poți înțelege cu el? De când i-a intrat în cap joaca asta cu mingea, nu-l mai prinzi pe-acasă!

— Așa-i Mărie, Da' nici pe-ăștia de la școală nu-i mai înțeleg. Auzi dumnea, să pînă școlarii să bată mingea cu piciorul!

— Tată, da' stai să vezi că...
— Ce să văd? Las'că știu eu! Hai, piei din fața mea!

Petrus ieși pe ușă. O umbră de mîhnire îi stăruia în inimă. Așuns în stradă, se îndreptă cu pași grăbiți spre școală.

„Ai mei nu mă înțeleg, gîndi el. De ce oare?... Dar dacă l-ar auzi măcar odată pe instructorul nostru cum mă laudă după fiecare meci, sint sigur că și-ar schimba și ei părerea. Oj, dac-aș ajunge odată fotbalist bun!... Ei, asta e! Trebuie să joc din ce în ce mai bine.”

Furat de gînduri, Petrus prinse a fugi de-a binelea și curînd intră pe poarta școlii, ocoli clădirea și ajunse în terenul de sport.

— Hai, Petrus pe tine te așteptam. Unde-ai întîrziat? Il întîmpinără de pretutîndeni glasuri tinere. Băieții se strînseseră în jurul instructorului Matei Prejbeanu și îndată antrenamentul echipei de fotbal a Școlii medii tehnice metalurgice începu, ca în fiecare marți, ca în fiecare vineri după-amiază...

Mai erau doar puține zile pînă la meciul cu echipa școlii medii de comerț, echipă bună, care cu un an înainte reușise să cîștige campionatul școlar. Dacă „metalurgii” ieșeau învingători, titlul era al lor. Și pe urmă, mai era ceva. Cei mai mulți dintre jucătorii echipei metalurgice erau în clasa X-a. Anul școlar se apropia de sfîrșit și curînd aveau să-și ia rămas bun.

Totuși, ei n-ar fi vrut să se despartă fără să lase școlii o amintire frumoasă. Și prilejul se ivise tocmai acum. Cupa Tineretului Școlar, pentru care luptaseră 16 echipe de elevi, ar fi fost cu drept cuvînt, cea mai frumoasă amintire.

Așa se vorbiseră tinerii metalurgii și de aceea se pregăteau cu atîta rivdă. Petrus Negrea era sufletul echipei. Instructorul Matei Prejbeanu li descoperise cu ani în urmă în sușiri de sportiv bun și-l formase, încetul cu încetul, pentru postul de centru înaintas în echipa de fotbal a școlii.

Înalt, blond, cu ochii albaștri ai Mariei, Petrus Negrea alerga mai repede decît toți, primea și trimitea mingea cu precizie și, mai ales trăgea năpraznic la poartă.

De altfel, Matei Prejbeanu reușise să facă din cei unsprezece fotbaliști ai școlii, cu drept cuvînt o echipă. Băieții îl ascultau cu drag și fiecare își însușise cît mai bine sfaturile lui. Echipa luptase din toate puterile și nu pierduse nici un meci. Dar hopul de mare venea abia acum. Înaintea întîlnirii cu Școala medie de comerț, ultimul meci din campionat, la golaveraj egal, le-ar fi fost de ajuns „metalurgiiștilor” să străpungă o singură dată apărarea adversă și să marcheze. Un singur gol le-ar fi adus victoria, titlul de campioni și cupa!

Mai erau cinci zile pînă la întîlnirea hotărîtoare. Lucrurile mergeau bine, băieții se simțeau „în formă”, iar Matei Prejbeanu era mulțumit.

Jată însă cît la antrenamentul de vineri, ultimul înaintea meciului, în fața echipei și a instructorului apăru umbra unei îngrijorări.

Dîncă Poenaru, extrema stîngă, cel cu care Petrus „lucra” strîns în combinațiile de atac nu apăru pe teren.

— E bolnav, tovarășe instruc-

tor. Am trecut pe la el, ca de obicei, să-l iau. Are apendicită.

Vestea o aduse Virgil Băluță, portarul echipei. Îngrijorarea își făcu loc în rîndurile liniilor fotbaliste, trecînd în grabă din om în om.

Și, în meciul din duminica aceea, fotbalistii de la Școala de comerț, care-și cunoșteau bine adversarii, sesizară ușor că aripa stîngă a metalurgiiștilor „merge” slab. Jucătorul de rezervă introdus de Prejbeanu în locul lui Dîncă Poenaru, nu-și găsea legătura nici cu interul, nici cu centrul înaintas.

Au fost de ajuns două greșeli pentru ca echipa școlii de metalurgie să piardă meciul, campionatul și... cupa.

În sufletul lui Petrus coborî descurajarea.

★
Ascultă Neculai, ce-o fi avînd Petrus al nostru, că-l văd de la o vreme tot abătut?

— Știu eu, Mărie, ce să cred? Pînă mai deunăzi nici cu arcanul nu-l puteai prinde pe-acasă. Acu', după cum vezi, s'ă cu năsu' n'omnă cărți. Nu cumva i s-o fi-nîmplat ceva? Tu n-ai stat de vorbă cu el?
— Ba, l-am mai întreat eu, așa... da'deh! Nu poți scoate multe de la el. Cîcă învață pentru examene, că doar acu' se găț și școala asta a lui.

— Dacă-i așa, n'păi să-i dăm pace. Mie unuia, să-ți spun drept, îmi pare bine că s-a mai rîstîmpărat cu năzdrăvăniile de la sportu' ăla al lor. Mai are o leacă și o ajuge și el să-și cîștige singur pînă, că pe noi, deh... ne cam ajuge povara anilor... Vorbele părinților răzbeau încet prin ușa întredeschisă a odăii în care Petrus, aplecat asupra cărților părea adîncit în învățătură.

De departe venea zvon de glasuri tinere. Și, împletite, glasurile copiilor ce se jucau prin vecini îi aminteau lui Petrus freamătul stadionului. Parcă trăia aveau clipele din meciul cu școala de comerț. Sute de tineri și virșnici, elevi și părinți, veniseră în duminica aceea să încurajeze echipa metalurgică, să-l încurajeze pe el.
— Hai băieți! Hai Metalul! Hai Petrus!

Indemnurile îi răsunau și acum în minte. Luptase ca un tîgru. Și cît suflet pusesse în fiecare acțiune! Ei, dac-ar fi fost Dîncă Poenaru în echipă, să-i servească numai cîteva mingi e'm stîe el, alta ar fi fost soarta meciului. Și cupa, cupa care trebuia să rămînă amintire școlii dragi! Cîte nădejdi și-au pus în el colegii, instructorul! Iar el n-a reușit să marcheze nici un singur gol...

Li era ciudă și se simțea parcă vinovat. „Nu, nu voi mai juca fotbal. Mi s-a părut că pot să fac ceva în sportul ăsta, dar m-am înșelat”.

— Incercă să-și reia lucrul.
— Va să zică, murmură el, suma unghiurilor unui triunghi este egală cu 180 grade. Deci, unghiul. Unghiul? Și gîndurile îi fugiră iarăși pe stadion.

— Ah! Dacă mi-ar fi centrat Dobrescu dintr-un unghi mai bun aș fi tras și era sigur gol!

— Apoi se certă pentru minutele pierdute. Și mai avea încă mult de învățat. Examenele băteau la ușă. Curînd va părăsi școala, va începe o viață nouă, cu alte preocupări. Va intra în producție și va deveni tehnician.

Și iarăși se aplecă asupra geometriei. Cu creionul în mînă rezolvă exerciții după exerciții, repetă teoremele și trecu apoi la fizică. Li plăcea să învețe cu glas tare. În oada de alături Maria, mama lui, lucra de zor la o față de masă. În timp ce Neculai Negrea se căznea să repare broasca ușii. Uneori, se oprea din lucru, privea peste ochelari la Maria și-i spunea cu glas scăzut:

— Învață, învață băiatul, Mărie.
— Da, și nici Dîncă a lui Poenaru n-a mai venit să-l ia la bătut mingea. Auzii că-i bolnav.

— Poate că tot de la minge l se trage...
Dîncol, Petrus repeta teoria forțelor:

— Așa... forța este... mdaa... cauza capabilă să modifice starea

Schiță de Ion Valeriu Popa și Tiberiu Stama

de mișcare sau de repaus a unui corp. Va să zică... forța... bun... Și iar căzu pe gînduri.

„Ehei, de cite ori îmi spunea Prejbeanu: trage Petrus, trage cu toată forța. Portarul nu poate reține totdeauna o minge trasă puternic, în forță...”

Si astfel, zilele treceau una după alta, apropiînd tot mai mult ceasul hotărîtor al examenelor.

★
I a mijlocul verii Petrus Negrea se despărți de profesorii săi, de tovarășii de școală. Era acum absolvent al școlii medii tehnice de metalurgie. Maria și Neculai Negrea începură a-și privi fsciorul cu alți ochi. Vedeau în el un om în toată firea, sprijinul lor de mai tîrziu.

În toamnă, Petrus pași pe porțile uzinei. Absolvînd școala printr-e primii, fu repartizat la secția mecanică de precizie a uzinelor „Oțelul” din oraș. Se bucură din toată inima. Va rămîne aproape de părinți, de prieteni și de... Doina.

Pe Doina o cunoștea din copilărie. Se schimbase mult în ultimii

bun, un centru înaintas destoinic, care să restabilească avîntul sănătos al echipei. În mijlocul acestor frămîntări se întîlni antrenorul Cornea cu Matei Prejbeanu.

— Chiar așa cum îți spun, tovarășe Cornea, Petre Negrea din uzina dîmitală a fost cel mai bun fotbalist al școlii de metalurgie unde sint eu instructor. După ultimul meci, în care echipa școlii lupta să cîștige campionatul, dar n-a reușit, Negrea n-a mai vrut să joace fotbal...

Atît i-a fost de ajuns lui Cornea. Și se făcu astfel că, în scurtă vreme, Petrus Negrea pași din nou pe gazonul stadionului, de astă dată în tricoul alb-albastru al echipei uzinelor „Oțelul”.

„Petrus își regăsi curînd condiția fizică, precizia în șuturi și celelalte calități de bun fotbalist. În sufletul lui dragostea de sport renăscu parcă și mai puternic. În echipă bătea acum un suflu nou. Centrul înaintas era găsit. Echipa mergea din ce în ce mai bine.

Curînd însă, lucrurile ajunseră la urechile părinților. Faptul că Petrus „bătea mingea” din nou, le apăru în culori și mai negre. Si într-o seară, Neculai Negrea își scoase ochelarii, puse gazeta de o parte și-l luă la zor.

— Bine, măi băiete, cît ai fost la școală, mai treacă-mărgă. Da' acu' om în toată firea, te-ai apucat iar să bați mingea în văzul lumii, cum făceai al'dat? Mai mare rușinea.

— Dar bine tată, eu nu mă joc. Eu sint sportiv. Fac sport, înțelegi matală? Sportul dă vîndătate, putere!

— Ce sport, ce sport? Eu n-am mai făcut nici un sport și uite că la 50 de ani ai mei sint destul de sănătos. Da'tata? Ce știa el de sport? Și slavă domnului, a trăit optzeci și ceva de ani!

Petrus se gîndi o clipă înaintea de a răspunde. Frămîntă în buzunar niște hîrtiușe. Cu cîteva zile în urmă îi trecuse prin minte să-i convingă și pe ei să vină odată la stadion, să vadă un meci de fotbal. Prilejul cel mai bun părea să fie acum, cînd în fața echipei lui stătea meciul cel mai greu. „Fulgerul”, echipa uzinei electrice din orașul vecin, era o echipă bună. Lupta se anunța îndrîjlită.

— Știi ce tată? Vreau să te rog ceva. Și pe matală mamă...

Petrus scoase din buzunarul hainei două bilete roșii și le întinse bătrînelui.

— Uite, astea sint două bilete pentru meciul de duminică. E cel mai însemnat pentru echipa uzinei noastre, în care joc și eu. Vă rog să veniți duminică, în trei, pe stadion. Aveți locuri la tribună. O să mă vedeți și voi jucînd. Și... vine și Doina. Doina Săvescu, Noi... ne-am hotărît să ne căsătorim și...

Părinții schimbară îndată o privire cu înțeles.

— I-auzi, Mărie. Tu ce zici?

— Cum Neculai, să mă duc eu acolo unde zbiară ăia ca nebunii, de se-aude în tot orașul? Arac de mine!

— Lasă mamă, zău, o să vedeți ce frumos e!

Meciul dintre „Oțelul” și „Fulgerul” stîrnise interesul întregului oraș. Vremea frumoasă, cu cerul curat de septembrie, era parcă un indemn pentru toți, o chemare pe stadion.

În tribuna din mijloc, între miile de spectatori, Neculai și Maria Negrea își găsiseră locuri bune.

Deodată, pe cîmpul verde apăzură trei oameni în cămăși și pantaloni negri scurți. Cel din mijloc duse la gură un obiect lucitor și în clipa aceea, pe tot stadionul răsună un fluierat prelung. În tribune se lăsă liniștea. Dar nu finu mult. Apariția celor două echipe stîrni ropote de aplauze și strigăte de încurajare.

— Neculai, dar care o fi Petrus? întrebă Maria Negrea. Văz că băieții ăștia sint îmbrăcați care cu albastru, care cu roșu...

— Stai să-mi pun ochelarii, Mărie, că-i cam departe.
Neculai Negrea își căută din ochi feciorul.

— Aha!... Acu' l văz. Uite-l. Al treilea din coadă. Are pe spate numărul 9!

Meciul începu într-o alură îndrăcîtă. Fazele se succedau cu repeziune de la un capăt la altul al terenului. Susținătorii celor două echipe ridicau uragane de strigăte.

— Hai Oțelul!

— Hai Fulgerul!

— Încet maică, M-ai asurzit de tot, se răsti Maria Negrea la vecinul din dreapta, care striga cît îl lua gura.

— Ei, asta-i acumal! Așa-i la fotbal. Atacă băieții noștri, d-ia nu vezi? Uite-l colo pe Petrus Negrea. Așa-i fotbalist, nu glumă. Trebuie să-l încurajăm!

Maria făcu ochii mari. Vru să spună: „E băiatul meu”, dar n-o mai asculta nimeni.

Cei 22 de tineri alergau, luptau pentru minge cu o îndrîjire de nedescris. Unii din ei cădeau, se sculau apoi repede și reluau lupta. Din toate colțurile stadionului răsunau fără încetare strigătele spectatorilor.

— Hai Oțelul!

— Hai Popesculee! Hai Negrea!

— Așa băieți, înaintea!

Dar mai cu osebire Maria și Neculai Negrea auziră, pornit din mii de glasuri, un îndemn care le umplu inimile de bucurie:

— Hai Negrea!

— Așa Petrus, trage, trage!

Bravo!

Lupta continua cu înverșunare. Petrus era puzit cu strășnicie de apărătorii adversi. Prima repriză trecu fără nici o schimbare. Echipa pareau de forțe egale. În partea a doua a meciului, îndrîjirea sporî și mai mult. Petrus parea hotărît să întreprindă o acțiune decisivă. Driblă din fugă doi jucători adversi, schimbă brusc drumul ca să scape de al treilea, dar fu împiedicat, se rostogoli la pămînt, și rămase nemiscat.

— Culai, băiatul! S-a lovit Petrus, îi scăpă Mariei un strigăt pătruns de durere.

Dar, chiar atunci Petrus se ridică, schiopătă puțin, alergă cîțiva pași și-și reluă locul în echipă. Lovitura liberă acordată de arbitru nu aduse nici o modificare scorului. Era tot 0-0, iar ceasornicul arăta că mai rămăseseră doar cîteva minute de joc. Petrus Negrea înțelese că trebuia făcut ceva. Schimbă două vorbe cu extrema stîngă și puse în practică una din vechile lui combinații care în echipa școlii îi aduseseră atîtea victorii. Extrema stîngă intră curînd în posesia mingii. Înaintea cîțiva pași, apoi centră mingea pe linia careului de poartă. În aceeași clipă, Petrus veni la întîlnire cu mingea, pe care o interceptă cu capul. În secunda următoare, fență stoperul advers iesit în cale, își patrivi nîngea în poziție de sut cu piciorul drept și... trase fulgerător cu stîngul. Deruțat, portarul echipei „Fulgerul” sări în colțul din dreapta, în timp ce mingea zgudui plasa în colțul opus. 1-0 pentru „Oțelul”. În tribune, valuri de urale urcau în văzduh și nu mai conțineau minule în șir.

Jocul se reluă, însă după cîteva clipe, arbitrul fluieră sfîrșitul. Din mii de glasuri răsună acum un singur strigăt:

— Bravo Oțelul! Bravo Negrea! Bravo Negrea!

În tribune, Neculai și Maria se îmbrățișau.

— Ai văzut, Neculai? Petrus al nostru. Băiatul mamii!...

— Da Mărie. I-auzi cum strigă lumea: Bravo Negrea! Și noi îl certam într-una!...

— Ei, ce știi tu! De cite ori l-am îngrijit eu cînd venea acasă cu genunchii jוליți de la sport!

— Da? Dar cine-i dădea bani, fără să știi tu, ca să aibă de bufet cînd pleca să joace mingea, ai?

Tatăl și mama se priviră cu dragoste. Zîmbet șăgalnic se așternu pe fețele lor.

Departe, la un capăt al terenului, se vedeau venînd două siluete. Petrus Negrea la braț cu Doina Săvescu...

Neculai și Maria se mai priviră odată, cu ochi umezi. Era o zi de victorie:

Victoria echipei, a dragostei, a...

Convorbire cu anul sportiv 1955

Nu este ușor să scrii un reportaj în care să cuprinzi, în date și cifre, imaginea completă a unui an de activitate sportivă. Cam asta a fost concluzia, după multă vreme de gândire, de discuții contradictorii. Se părea că am ajuns la un impas, cînd...

— Permiteți?

...O voce necunoscută ne-a făcut să ridicăm privirile. În fața noastră, un personaj între două vîrste, a cărui înfățișare și ținută te făceau să te gîndești la un fost sportiv, plecat nu de mult din jureșul întrecerilor de pe stadion.

— Permiteți? repetă el întrebarea. N-aș vrea să vă părăsesc înainte de a face o vizită „Sportului popular”. Știți...

— În primul rînd, cu cine avem plăcerea?

— Tocmai voiam să mă prezint. Eu sînt anul sportiv 1955...

L-am salutată cu respect, i-am oferit un scaun confortabil în fața biroului la care lucram și, din deprindere profesională, uitînd de curioasă... identitatea a interlocutorului nostru, ne-am trezit discutînd cu el, ca și cînd am fi vorbit cu Angelica Rozeanu, Iosif Sirbu sau Titus Ozon.

UN AN PUȚIN OBÎȘNUIT

— Cred că n-o să aveți prea multe motive să mă vorbiți de rău. Atunci cînd colegul meu

roate, cum cer cu tărie dreptul de a-și spune cuvîntul, și-l spun tăios, răspicat, mi-am zis: cu asemenea oameni, nu e de glumit. Trebuie să mă apuc de treabă că, altfel, la 31 decembrie, mă așteaptă lucruri cam neplăcute. Și cum în fruntea treburilor sportive ajunseseră oameni de nădejde, ne-am apucat virtos de muncă. Imi amîntesc cum noii aleși cheamau tineretului să se întreaacă în marea competiție în cinstea Festivalului de la Varșovia, la crosul „Să împlinim 1 Mai”, la Spartachiada sindicală și la trecerea normelor G.M.A.

— Da, a fost ceva de neuitat...

— Intr-adevăr. Poți oare uita imaginile legate de participarea a 1.208.980 de tineri și tinere la competițiile de masă de iarnă și primăvară? Ar putea ignora cineva numărul de peste 1.700.000 de sportivi și sportive care, pe marile stadioane sau pe modeste terenuri din comune, au salutat marea înflăcărare de la Varșovia a tineretului lumii, întrecîndu-se în 11 ramuri de sport? Dar oriunde îți-ai fi rotit privirile, la Uzinele textile Arad sau la școlile din Pitești, în satele din Regiunea Autonomă Maghiară și Suceava sau în facultățile din Cluj, vedeai parcă o

la socoteală zecile de mii de cadre obștești care au muncit, nu glumă! Cum s-ar spune, și mai pottească 1954 să se ia la întrecere cu mine!

LA ORAȘE CA ȘI LA SAȚE

— Ce-i drept, la orașe s-a muncit mult. Dar de activitatea sportivă de la sațe ești la fel de mîndru?

— Nu vreau să mă laud. Judecați singuri: în afară de numărul de săteni participanți la competițiile amintite, adică aproximativ jumătate din numărul total de concurenți, am o mare realizare: aproape nu există comună fără colectiv sportiv și, ceea ce e mai important, majoritatea au echipament și teren de sport. Deci, eu am fost cel care am răspîndit sportul deopotrivă în Răcăciunii Bacăului și Botestii Topolovenilor, în Valea Teancului din preajma Buzăului, pe meleagurile Sucevei ca și prin ținuturile moșilor. Acum, cei ce muncesc pe ogoarele țării alcătuiesc un detașament de nădejde în marea masă a sportivilor. Doar eu sînt cel care am făcut astfel ca în 1956 să se organizeze o singură mare competiție de masă, care să-i angreneze deopotrivă pe orașeni ca și pe săteni!

O „ZESTRE” BOGATA

— Cu alte cuvinte, nu-l prea lauzi pe colegul '54!

— Eu? Ba, să mă ierți. Cum să nu-l laud cînd fără 1954 nici eu n-aș fi realizat prea mult? Credeți cumva că eu nu m-am gîndit chiar din primele luni de viață la cîl ce mă va urma, la 1956? Dimpotrivă. Acest lucru a constituit pentru mine o preocupare permanentă. Și dacă vreți exemple, iată-le: cum ar putea oare 1956 să-și îndeplinească sarcinile, dacă eu nu i-aș lăsa acum o „zestre” mult mai bogată decît mi-a lăsat mie 1954? Am luat în primire peste 600 de terenuri și baze sportive, iar acum las cu cîteva sațe mai mult. V-am spus: aproape nu există comună fără teren sportiv. Și multe orașe s-au îmbogățit anul acesta cu baze sportive de toată frumusețea. Multe dintre ele sînt simple. Altele însă, ca stadionul de la Baia Mare, instalațiile cele noi de la Poligonul Yunari, de la stadionul Flacăra din Ploești, de la baza nautică Snagov sau noua bază hipică din București sînt demne să adăpostească cele mai mari și mai pretențioase competiții.

PE LINGA CIFRE, TROFEE

— Ești încercat de cifre! Dar cu trofeele cum stai?

— Ei, ce să vă spun, aici chiar că nu vreau să mă laud. N-ar avea rost, pentru că voi înșivă ați scris destul despre ele. Dar dacă nu mă laud, dați-mi voie să mă mindresc cel puțin cu „piesele” marcante ale colecției mele. De pildă, cupa „Corbillon” cîștigată pentru a patra oară de echipa noastră feminină de tenis de masă, cupa „Geist”, adusă pentru a șasea oară consecutiv de Angelica Rozeanu și cupa „Pope”, cucerită de „dublu” format din maestrele emerite Angelica Rozeanu și Ella Zeller, aceleași sportive care ne-au adus și victoria în întrecerea rezervată echipelor feminine la campionatele mondiale de la Utrecht. Deci, am la activ trei titluri mondiale. Să vă vor-

Echipajul nostru de schif 4 + 1 visle, clasat pe locul II la campionatele europene feminine de canotaj academic.

hesc acum despre primul titlu european cîștigat de sportivii romîni. Băieții noștri din schiful de 4 fără cîrmaci, Pongratz, Radu, Măcean și Singeac au răsturnat toate previziunile făcute cu privire la campionatele europene desfășurate la Gand în Belgia. Vă amîntiți, desigur, de cele 140 medalii de aur, de argint și de bronz cîștigate de sportivii noștri la Festivalul de la Varșovia. Sînt trofee la fel de importante ca și cupele și medaliile pe care ni le-au adus canotoarele noastre, care au cîștigat 4 locuri II în cele 5 probe ale campionatele europene de canotaj academic de la Snagov ca și cele cucerite de jucătorii echipei de volei, clasată pe locul II la campionatele europene de la București. În cel de-al treilea campionat european găzduit anul acesta de țara noastră — e vorba de campionatul de tir — tînăra Jacqueline Zvonevski nu numai că a cucerit un titlu european, dar a și realizat un record cu care nu se poate mîndri nici o altă sportivă din lume. N-aș vrea să inchei capitolul marilor competiții fără să vorbesc despre campionatele internaționale de atletism ale R.P.R., care au constituit unul din principalele evenimente atletice mondiale ale anului...

— Cum, ai și terminat?

— Nici gînd. Abia ar trebui să încep. Capitolul comportării sportivilor noștri la competițiile in-

ternaționale e mult mai vast decît... o pagină din Sportul popular, așa că voi enumera doar succesele atleților noștri în Austria, Iugoslavia, Anglia, Bulgaria, Polonia, victoria reprezentativei noastre în întîlnirile cu Norvegia și Franța, voi enumera doar sportivii ca Iolanda Balaș (a doua performanță mondială la săritura în înălțime), Ilie Savel, Ion Oprea, Ion Soter, care și-au cîștigat un binemeritat prestigiu pe plan internațional. Boxerii noștri au învins echipa Elveției, reprezentativa Parisului, reprezentativa boxerilor suedezi, iar Mircea Dobrescu a ajuns în finala campionatele europene de la Berlin. Baschetbaliștii s-au afirmat pe plan internațional prin frumoasa comportare avută la campionatele europene de la Budapesta. Tinerii fotbaliști au cucerit primul loc în seria I a turneului internațional F.I.F.A., desfășurat în Italia, iar echipa reprezentativă a cîștigat în fața unor echipe naționale de valoare, cum sînt cele ale Belgiei și Norvegiei. Reprezentativa feminină de gimnastică și-a confirmat valoarea învingînd redutabila echipă a R. P. Ungare, iar luptătorii au realizat victorii asupra reputatelor echipe ale R. F. Germane și Finlandei. Echipa feminină de handbal s-a afirmat ca una din cele mai bune din Europa, iar înotătorii Alexandru Popescu (a treia performanță mondială la 100 m fluture), Felix Heitz și Mihail Mitrofan s-au consacrat ca specialiști ai probelor lor. Rugbiștii au dus pînă departe renumele sportului nostru, învingîndu-i chiar la ei acasă pe „părinții” acestui sport — englezii — iar jucătorii de tenis de masă — Matei Ganțner, Tiberiu Harasztosi, Mircea Popescu și Paul Pesch calcă pe urmele jucătoarelor și s-au impus pe plan internațional.

— Observăm că de la o vreme ai renunțat la cifre.

— Nici o grijă, chiar acum vă voi servi una, cu care inchei: 324 de noi recorduri, vorbind doar despre natație, atletism, haltere, moto și patinaj...

★
Cînd am ridicat ochii de pe hîrtie, interlocutorul nostru dispăruse. În locul lui, un tînăr zvelt, chipesc, plin de energie, ne spuse, zîmbînd:

— Imi dați voie să mă prezint! Sînt anul sportiv 1956. La mulți ani!

cel tînăr, 1956, îmi va lua locul. În ce mă privește, eu consider că n-am fost un oarecare, în șirul ultimilor ani. Nu uitați că încă de acum 12 luni mi s-a atras atenția: „Nu ești un an obișnuit! Ești anul de sferșit al primului Cîntăc și sportivii așteaptă mult de la tine...”

Dacă altcineva ne-ar fi vorbit astfel, l-am fi taxat de îndată drept... certat cu modestia. Dar aveam de-a face cu un personaj cu care nu stai de vorbă în fiecare zi, și, amîntindu-ne și de speranțele pe care ni le-am făurit cu 12 luni în urmă, ne-am mulțumit să-i replicăm:

— De acord, dar știți... un gazetar e obișnuit cu elemente concrete!

— Concrete? Am un sac întreg. Stați numai să vă amîntesc.

CU PESTE 1.000.000 MAI MULȚI...

Măgălit de atenția pe care i-o acordam, interlocutorul nostru a început să-și depene povestea cu o voce domoală ca de om trecut de prima tinerțe. Din cînd în cînd însă, evocarea tineretului îi trezea parcă entuziasmul de atunci și vocea sa devenea vibrantă...

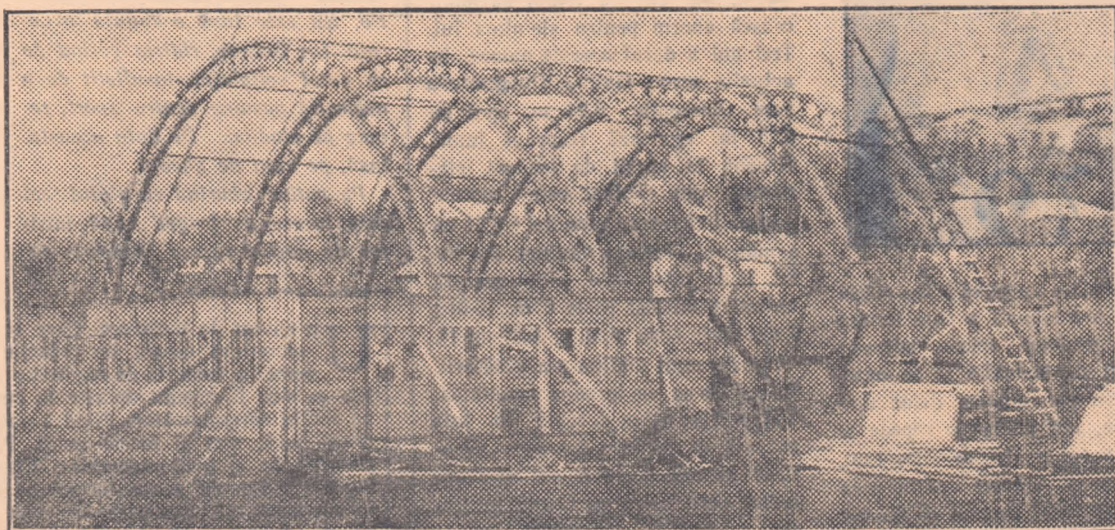
Cuvîntele se înșiruiau unul după altul, iar noi, uitînd din nou caracterul amical al convorbirii, nu mai pridideam notînd în carnete.

— Ehe, eram tare tînăr pe atunci. Sosisem doar de o lună pe meleagurile acestea, cînd, într-o bună zi, sînt invitat la o... ședință. Drept să spun, am fost curios să văd despre ce e vorba, mai ales că ordinea de zi îmi era cunoscută: alegerea organelor sportive sindicale. Am fost la prima ședință și apoi n-am mai așteptat invitație specială: n-am dus aproape la toate ședințele de alegeri ținute în cele aproape 11.000 de cercuri și colective sportive, în zecile de mii de secții pe ramură de sport. Am aflat, cu bucurie, că predecesorul meu, 1954, n-a fost de loc leneș, dar că sute de mii de sportivi își pun în mine toată nădejdea. Cînd i-am auzit cum îl critică pe cei ce le pun bețe în

revărsare de tinerțe, vedeai stadioanele și terenurile sportive frămînd de insuflire, de vigoare. Dar cel mai voios eram tot eu: imi întrecusem predecesorul — anul sportiv 1954 — cu peste 1.000.000 de participanți la competițiile de masă. Și asta, numai în primele 6 luni, pentru că în rest... încă n-am centralizat (pînă la revelația mai am vreme). În tot cazul, numai la Spartachiada de toamnă a satelor am numărat peste 300.000 de concurenți... Iar în anul 1954, n-a existat Spartachiada de toamnă.

— Dar cum ai reușit să conduci o masă atît de largă de sportivi, cu numărul vechi de instructori, de arbitri, oficiali?

— Păi cine vă spune că am păstrat intactă „moștenirea” lui 1954? Vă înșelați dacă credeți așa ceva. Numai în primele 6 luni școlile de instructori și arbitri au dăruit mișcării sportive cu 21 la sută mai mulți instructori și cu 25 la sută mai mulți arbitri — nu decît în anul 1954, ci mai mult decît numărul total existent la sfîrșitul acestui an. Pune apoi

Orașul Iași numără azi o nouă bază sportivă modernă. În fotografie, sala Voința din Iași, în timpul construcției.

Campioni, recordmani, învingători...

Cițitorule, ai în fața ta o pagină de ziar care nu seamănă cu altele... Lucrul ar părea de la sine înțeles, fiindcă orice pagină de ziar, prin însăși menirea sa, trebuie să prezinte ceva inedit. Dar această pagină de ziar, pe care ai început s-o citești, se deosebește de altele tocmai fiindcă nu pretinde a aduce ceva absolut nou. Chiar, dimpotrivă... Vom vorbi aici despre subiecte, sau mai exact — persoane, îndeobște cunoscute. Pe scurt, vrem să vă prezentăm... cunoștințe vechi, buni prieteni. Sînt prietenii dumneavoastră, chiar dacă nu-i cunoașteți personal, și i-ați îndrăgit, chiar dacă nu i-ați văzut decît din tribună sau numai în fotografiile din ziar. Vă sînt sufletește aproape, fiindcă ei sînt campioni de sport și — nu-i așa? — vă plac campionii.

Se spune că grecii antici, în venerația lor nemă-

surată față de învingătorii Olimpiadelor, dărijmău porțile cetăților pentru a-i cinsti prin aceasta. Desigur, asemenea simboluri nu mai sînt firești astăzi. Și totuși, învingătorul pe stadion, campionul, continuă să se bucure de o aureolă deosebită, de stimă, de ceea ce se numește popularitate.

Așa e la noi, ca și în toate țările. Și cînd performanțele campionilor ajung la treapta cea mai de sus, a valorii pe plan mondial, gloria lor trece granițele, popularitatea lor ajunge internațională. Atunci, distanțele nu mai contează și poți avea prietenii venerați la mii de kilometri depărtare, fără să fi vorbit cu ei, uneori fără să-i fi văzut măcar odată.

Despre asemenea prietenii vorbim în această pagină de ziar. Sînt cițiva dintre cei mai populari sportivi din Marea Țară a Sovietelor.

Buldakov și Ivanov...

Ne-am obișnuit atît de mult să vedem aceste nume scrise alături, să le auzim pronunțate împreună, încît acum, cînd cineva spune Buldakov așteptăm — prin asociație de idei — să urmeze și nelipsitul Ivanov. Un ziarist apusean i-a supranumit chiar „frați sjamezi”. Poate pentru că văzîndu-i la lucru în barcă l-a impresionat atît de mult perfectă sincronizare a mișcărilor încît păreau a fi executate de o singură ființă.

Și, pentru că veni vorba de barcă, trebuie să adăugăm că Buldakov și Ivanov sînt canotori și „pilotază” un schif dublu. Palmaresul lor este strălucit: de două ori au fost campioni ai Europei, de două ori au sosit primii în marea întrecere nautică de la Henley (Anglia).

Fără îndoială că și drumul lor sportiv are foarte multe puncte comune. Ambii au început canotajul în 1951, în cadrul clubului „Himik”. Ambii au urcat umăr la umăr treptele dificile ale măiestriei, împărțind frățește bucuriile victoriei și amarăciunea înfrîngerii. În doi este, parcă, mai ușor.

În 1952, ca studenți ai facultății de chimie din Moscova, ei au cerut să facă parte din aceeași grupă. Motivul: vroiau ca măcar pe acest tărîm să se poată întrece unul cu celălalt, pentru că în concursurile de canotaj erau totdeauna în aceeași echipă.

Pînă acum însă, disputa lor „școlară” arată egalitate deplină. Buldakov și Ivanov sînt, ca și pe terenul de sport, totdeauna fruntași, iar examenele le-au trecut numai cu calificativul „excellent”.

ARMONIA MIȘCĂRII

De fapt, eram tentați să dăm acest titlu articolului din coloana vecină. Poate nu am fi greșit prea mult pentru că, în canotaj, așa cum este practicat el la nivelul marilor campioni, mișcarea cunoaște cu adevărat forma sa pură. Și totuși această armonie încîntătoare, care nu a scăpat nici unui spectator de la o întrecere a vislașilor, este ridicată la un nivel și mai înalt în gimnastică, sportul care, ca și baletul, oglîndește în modul cel mai expresiv frumusețea corpului omenesc, frumusețea mișcării duse la perfecțiune.

De ce în exemplificarea pe care vrem să o aducem în sprijinul afirmației noastre l-am ales tocmai pe Valentin Muratov? Greu de răspuns. Căci virtuozitatea lui Ciukarin, Azarian, Saghinian sau Sahlin nu este cu nimic mai prejos. Totuși, în laboriosa sa carieră sportivă, Valentin Muratov are o particularitate înrăsantă, am zice chiar caracteristică.

În paranteză trebuie spus că, după părerea numeroșilor specialiști, el a „smuls” gimnasticii tot ceea ce această disciplină poate oferi unui sportiv. A făcut parte din echipa U.R.S.S. campioană Olimpică. A fost campion mondial absolut și campion absolut al Uniunii Sovietice. A învins în 1954 la Frankfurt pe Main cînta gimnasticii mondiale.

Și totuși, Valentin Muratov vrea mai mulți. Nu lauri sportive cuceriri în întrecerea cu alții, ci satisfacția perfecțiunii artistice, pe care, la un moment dat, n-o mai pot evalua nici arbitrii, nici notele lor...

Iată de ce uneori ești tentat să treci gimnastica în rîndul artelor, acordînd gimnastului înalta distincțiune de adevărat artist.

Povestea pescarului din nord...

Vladimir Kuzin este ceea ce se cheamă „un om din nord”. Aproape 20 de ani din viața i-a petrecut pe meleagurile nopților polare și ale zăpezilor veșnice. Fiul unui pescar de lângă Arhanghelsk, el s-a obișnuit de mic copil să tragă năvoade grele, să minuiască vislele mari, fără de care nu poți învinge valurile fluviului Mezeni ce-și poartă apele reci, cu sloiuri de gheață, spre Marea Albă. A învățat să străbată întinsurile de zăpadă pe schiuri late. A învățat toate acestea pentru că, altfel, nu poți trăi în miază-noapte, nu poți lupta cu viața grea, dar frumoasă, a nordului.

Poate că și acum Kuzin ar fi vînat peștele Mezeni dacă într-o bună zi, prin anul 1950, nu ar fi auzit la radio un reportaj despre succesele sportive ale unui consătean al său, celebrul schior Vladimir Oleașev. „De ce n-aș încerca și eu” — se gîndi Kuzin — și iată-l la startul unui mare cros rațional premergător „Sărbătorii Nordului”. Spre surpriza generală, el a sosit primul în cursa de 30 km. Dar victoria nu l-a bucurat prea mult. Kuzin înțelese că în schi, în afară de forță fizică, mai trebuie ceva... Acest „ceva” a început a și-l însuși Kuzin pregătindu-se pentru campionatele țării.

Prima sa confruntare cu maestrul schiului a fost mai puțin decît promițătoare. Kuzin a sosit al 46-lea în cursa de 18 km., iar insuccesul l-a impresionat atît de mult încît la proba de 50 km. a abandonat.

Anul crucial în activitatea sportivă a lui Kuzin a fost 1953. În timpul serviciului militar el s-a putut

antrena alături de cei mai buni schiori, astfel încît calitățile sale naturale au fost puse în valoare, purtîndu-l din succes în succes. În același sezon, el devine campion unional în cursa de 18 km., iar la concursul internațional de la Sverdlovsk îl învinge pe celebrul campion mondial și olimpic finlandezul Hakulinen. Întreaga lume sportivă aștepta ca la campionatele țării de la Falun finlandezul să-și ia revanșa. Dar, la Falun Kuzin a cîștigat ambele probe de fond, pe 50 și 30 km., tranșînd definitiv în favoarea sa problema supremației mondiale.

Evoluția marelui schior este așteptată cu mare interes la apropiatele Jocuri Olimpice de la Cortina D'Ampezzo. Zilele trecute Kuzin a ținut să reamintească tuturor că este campion al lumii, cîștigînd într-un stil impresionant cursa de 30 km. din cadrul întrecerilor de la Leningrad. Fondistul sovietic se anunță, fără îndoială, pretendentul principal la medalia olimpică, pentru cucerirea căreia vor lupta, în ianuarie 1956, cei mai buni schiori ai lumii.

BOBROVI!

E greu să-ți imaginezi starea de spirit a celui căruia i se spune, la un moment dat, cu absolută certitudine că este „cel mai bun din lume”. Probabil ea este echivalentă cu o imensă bucurie, mulțumire deplină pentru răsplata supremă ce ai găsit-o la capătul greului efort. Este, desigur, satisfacția cea mai mare pe care o poate încerca un sportiv.

Și, fără îndoială, n-a fost de loc ușor nici pentru Vsevolod Bobrov să ajungă la acea măiestrie desăvîrsită care, la Stockholm, i-a permis, într-o zi de martie a lui 1954, să primească din mîna președintelui Federației Internaționale de hochei amator, Cupa celui mai bun hocheist al campionatului mondial.

Bobrov! Parcă nu poți scrie acest nume decît cu semn de exclamare... Este un sportiv cu adevărat uimitor, cunoscut și admirat de oricine citește o publicație de sport

Pentru prima oară numele lui a răsunat puternic în toamna lui 1945, repetat de zeci de ori, dar nu în cronicle de hochei, ci în cele de fotbal. Fiindcă, aci este faptul unic, Bobrov a fost mulți ani de-a rîndul tot atît de minunat fotbalist precum este acum hocheist. În anul acela, Bobrov a utmit Londra prin jocul său excepțional în rîndurile echipei de fotbal Dinamo Moscova, în turneu victorios în Anglia. Numele lui Bobrov este strîns

legat de această primă revelație pentru occidentali a valorii fotbalului sovietic.

Sportul de performanță cere eforturi de-a dreptul uriașe pe lângă o îndrăzneală fără seamăn. De aceste noțiuni stă aproape cea a accidentului. Poate nu s-a mirat nimeni cînd, în plină glorie fotbalistică a lui Bobrov, a venit vestea că marele sportiv are nevoie de o operație grea la ambele picioare.

De obicei, un asemenea capitol încheie definitiv cariera unui sportiv. Nu este însă oaregula generală. Un Bobrov, ridicat cîrînd de pe patul spitalului, însuflețit de o nebiruită pasiune pentru sport, revine pe stadion... De data aceasta, însă, pe unul de gheață.

Pe patine, zburînd ca vîntul, cel care fusese de fraged copil jucător de hochei rusesc (bandy), de-

vine acum promotor al hocheiului cu puc în Uniunea Sovietică. Nu mică este contribuția lui Bobrov la acel salt calitativ extraordinar, care a adus hocheiului sovietic, după numai doi ani de practică, o victorie asupra fostei campioane mondiale, Cehoslovacia. Iar după alte cîteva sezoane, consacrarea supremă: campionatul mondial.

Ce face acum Bobrov? Șiți reea bine, continuă să joace în prima reprezentativă de hochei a Uniunii Sovietice. La 36 de ani, morele sportiv se menține în formă. Dar poate nu știați că în timpul verii, cînd crosa și pucul se odihnesc, Bobrov se întoarce la vechi sa pasiune — fotbalul. Nu ca jucător, ci ca antrenor al echipelor de ritici. Bobrov crește viitorii mari fotbaliști, pentru gloria sportului sovietic!

Matematică, balet și săritură în lungime

Sare Vinogradova! Galina s-a apropiat de semn, s-a ridicat în virful picioarelor și a pornit cu un avînt impetuos, călăuzită, ca totdeauna, de un singur gînd: „Numai să nu depășesc”. Spectatorii au văzut corpul svelt al sportivei plutind prin aer și aterizînd aproape de stegulețul care marca recordul lumii. Galina nu știa dacă sărise bine sau rău. I se părea însă că poate sări mult mai departe. Ieșind din groapa cu nisip ea văzu apărînd pe tabela demarcăcijă cifra 6,24 m. Era doar cu 4 cm. sub recordul mondial al neozelandezei Williams.

Aceasta se întimpla la meciul athletic U.R.S.S.—Marea Britanie. Pînă atunci Galina sărise, în repetate rînduri, peste 6 m. odată cu 6 cm. mai mult, apoi cu 16. La întrecerile de la Varșovia ea realizase un nou record european cu excelența performanță de 6,27 m. Dar chiar și atunci, ieșind din groapa cu nisip, avusese impresia certă că poate sări mai mult. Și, cum vom vedea ceva mai jos, această impresie nu fusese falsă.

Cu ce poate începe povestirea

despre o mare sportivă? De obicei se caută o trăsătură a caracterului ei. Vinogradova spune adesea: „Sînt atît de instabilă și de neserioasă! Nu pot suporta deloc uniformitatea, mă plictînesc repede și trebuie să încep altceva.” De fapt, Vinogradova, vorbise puțin prea „autocritic”, căci drumul ei sportiv este, totuși, un exemplu tipic de muncă și perseverență. În școală au pasionat-o matematica și... balet-

tul, preocupări în care a avut succese promițătoare. Dar cînd și-a luat cu calificativul „excellent” examenul de maturitate, nu s-a înscris la politehnică sau coregrafie, cum se așteptau toți, ci la medicină. De altfel, începuturile ei sportive sînt legate de această facultate. În 1952, cînd a apărut pentru prima oară pe terenul de sport, avea 20 de ani. Antrenorul său, D. P. Ionov, i-a spus de la început că are mare talent, dar că va trebui să muncească enorm pentru șlefuirea lui. Trei ani a durat această muncă. În actualul sezon, Galina Vinogradova sare consecutiv 6,24 m. apoi cu 6,28 m. egalează recordul lumii. Recent, la sfîrșit de toamnă, stadionul din Tbilisi este „scena” primului ei record mondial! 6,31 m. a măsurat săritura Galinei. De a'tfel, toate încercările ei în această tentativă au fost peste 6 m. (6,01; 6,20; 6,27; 6,20; 6,01 și 6,31 m.).

Nu de mult Galina s-a căsătorit. În curînd ea va termina facultatea. Perspective noi se deschid în fața ei. Iată de ce fata oarecum „sceptică” de acum cițiva ani și-a corectat caracterizarea făcută în trecut, spunînd: „Niciodată nu te poți plictisi cînd trăiești o viață adevărată”.

IN COLOANELE DE SPORT ale Ziarelor străine...

In anul 1955, numele sportivilor noștri au urcat tot mai sus pe tablele de concursuri și, ca un cocolar firesc, au luat loc din ce în ce mai des în paginile ziarelor de sport din atâtea și atâtea țări. De câte ori s-a scris în presa de peste hotare despre campionii și campioanele noastre? Cine ar putea să numere... Precizia statisticianului este aci aproape inaplicabilă. În schimb, un lucru se poate preciza, anume că ziarele străine au avut mereu cuvinte de laudă despre sportul românesc. Să încercăm ca, prin câteva spicuiuri, să vă dăm mai jos o imagine a felului în care au fost privite peste hotare performanțele noastre în anul care a trecut.

Începem cu ziarul celor mai buni sportivi din lume.

Reformni Croatia

Organul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și al Sindicatelor a închinat mișcării sportive din R.P.R. numeroase articole și reportaje. Cu prilejul zilei de 23 August au fost descrise biruințele sportivilor români pe o pagină întreagă. Vorbind despre avântul sportului de mase în țara noastră, ziarul scria aceste rânduri pline de conținut: „Baza materială a mișcării de cultură fizică și sport a fost simțitor lărgită. În România au fost amenajate mii de terenuri de sport, au fost construite zeci de stadioane, baze nautice și bazine de înot, au fost utilizate noi săli de gimnastică“.

Voleibaliștii români, clasați pe locul II la campionatele europene masculine din acest an, au evoluat recent în R.D. Germană, în cadrul cătorva întâlniri prietenești. Iată ce scria, după aceste întâlniri, ziarul berlinez:

Sport Echo

„Sportivii germani au avut mult de învățat de la oaspeții noștri dragi și au folosit în mod util timpul petrecut în antrenamentele comune. Acestea s-au dovedit încă odată deosebit de folositoare și a ieșit în evidență faptul că între popoarele noastre nu există secrete. Cel mai bun învață pe cel mai slab, iar cel mai slab se străduiește să-și însușească experiența celui mai bun...“

Österreichische Volksstimme

Ziarul acesta apare la Viena și are o rubrică de sport deosebit de apreciată. În ea au fost comentate pe larg succesele jucătorilor noștri de tenis de masă la ultimele campionate mondiale. Măiestria româncei Angelica Rozeanu este inegalabilă — scria acest ziar după întreceri. Ea este cea mai bună jucătoare de tenis de masă a tuturor timpurilor. În multe țări, Angelica Rozeanu ar putea deveni, fără dificultate, campioană la probele masculine...“

Tot despre Angelica Rozeanu a avut deosebite cuvinte de laudă ziarul italian

La Gazzetta dello Sport

cu prilejul campionatele internaționale de tenis de masă ale Italiei, desfășurate în luna noiembrie a Milano. Sub titlul „Gantner și Rozeanu au obținut victorii de clasă“ ziarul italian a subliniat mă-

iestria jucătorilor români, care au câștigat toate cele cinci probe cuprinse în programul campionatului.

L'Equipe

cotidianul sportiv din Franța a publicat un mare reportaj despre campionatele internaționale de atletism ale R.P.R., de la București. Ziarul francez consideră aceste campionate drept cele mai importante întreceri atletice în perioada dintre campionatele europene de la Berna și Jocurile Olimpice de la Melbourne. „...Cea mai importantă competiție a calendarului internațional din acest an, datorită participării deosebit de valoroase, participare mai valoroasă decît cea de la Festivalul de la Varșovia și decît cea de la Jocurile Panamericane... — scria L'Equipe — Campionatele internaționale ale României, a căror tradiție se afirmă din ce în ce mai mult sînt pe cale de a deveni întreceri clasice ale atletismului internațional, dacă judecăm după interesul marilor federații de a fi reprezentate la acest concurs. În felul acesta, se aduce implicit, un omagiu organizatorilor, ale căror eforturi întrec imaginația noastră, a francezilor, puțin obișnuți cu manifestații de asemenea amploare, manifestații care vin să încununeze un important program reprezentat prin campionatele europene de tir, volei și canotaj academic feminin; omagiu se referă, de asemenea, la excelența calitate a instalațiilor stadionului Republicii.“

Clasamentele sînt un mod de exprimare foarte laconic, dar și foarte gustat de cititorii oricărui ziar de sport. Iar unele clasamente vorbesc mai mult decît reportaje întregi. Astfel, am socotit deosebit de semnificativ clasamentul întocmit de ziarul maghiar

Nepsport

după terminarea campionatele europene de baschet masculin. Este vorba de clasamentul celor mai buni „coșgheteri“ ai campionatului. Ziarul din Budapesta constata că din primii 10 coșghetari, 4 erau din echipa României! În acest cla-

sament: Folbert a ocupat locul II cu 162 coșuri, Răducanu locul VI (134), Fodor locul VII (133), Nedeff locul IX (126).

Dar frumoasele aprecieri ale specialiștilor maghiari se adresează și fotbalistilor români. Într-adevăr, în „Nepsport“ am putut citi cuvinte de laudă despre fotbalistii din reprezentativa Bucureștiului, învingătoare a echipei Budapestei în finala întrecerilor sportive de la Festival. „...Românii au învins datorită voinței de care au dat dovadă, — scria ziarul maghiar, — pentru că au jucat mai calm și au dominat, uneori chiar cu autoritate.“

Chiar învinși, fotbalistii români au jucat bine în întâlnirea R.P.R.—R.D.G. — este părerea revistei germane.

Fußball-Woche

„Noi am luptat cu mai multă insuflețire — scria comentatorul german, — dar românii au practicat un joc mai tehnic și puteau să câștige dacă forșau ritmul... Juniorii români au fost o adevărată revelație. Ei ne-au întrecut din toate punctele de vedere.“

Vom încheia aceste spicuiuri cu un extras din comentariile ziarului belgian.

LES SPORTS

asupra frumoasei victorii a sportivilor români la campionatele europene masculine de canotaj academic desfășurate la Gand (Belgia): „Cine ar fi îndrăznit să pronosticeze acum trei zile o victorie a românilor în proba de 4 fără cirmaci? Și totuși, „patrul“ lui Dinamo București a triumfat în modul cel mai categoric posibil. Români au impresionat prin puterea de luptă, prin omogenitatea mișcărilor și excelența lor pregătire atletică.“

Un sfert de veac de atletism

Legea implacabilă care aduce pe umerii noștri povara grea a anilor nu cruță niciodată, pe nimeni. Ba, nu: uneori, parcă sînt și excepții. Despre una dintre acestea ne-am propus să vorbim în rândurile de față, rînduri în care veți avea bucuria să-l întâlniți din nou pe mereu tînărul nostru atlet Dinu Cristea.

Un om căruiu i s-a uitat șirul anilor vieții, așa cum i s-a uitat numărul anilor închinași sportului pe care l-a iubit și îl mai iubeste și acum.

Cînd a început atletismul? Nimeni din cei întrebași nu ar putea răspunde cu exactitate.

„De mult, de foarte mult timp, — e chiar răspunsul lui.

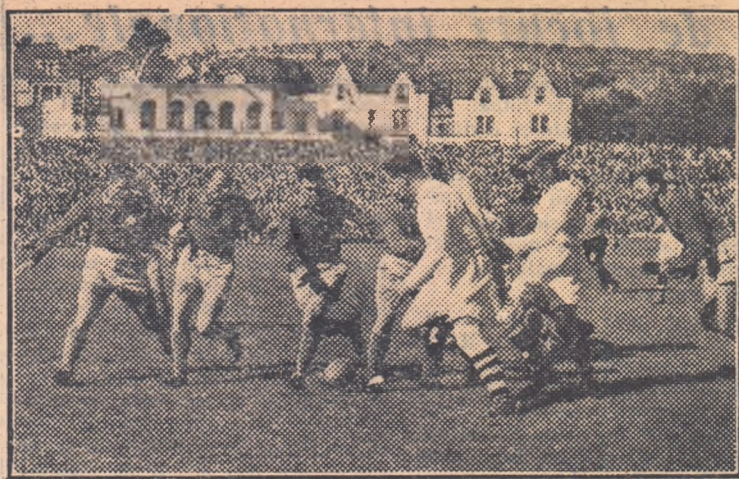
Da, de mult, de foarte mult timp.

Dar profesiunea ne-a obligat să facem pușină „lumină“. După ce am răscolit caietele și colecții de ziare, am putut găsi o dată: 26 iulie 1955. Ziua meciului de la Oslo, cu reprezentativa Norvegiei.

În acea zi Dinu Cristea sârbătorea un sfert de veac de atletism! Așadar, 25 de ani de viață dedicași sportului, care se confundă chiar cu el, Dinu Cristea. Este o pildă de abnegație, de devotament față de atletism, cu atît mai mult cu cît în tot acest timp Dinu nu și-a abandonat sportul drag nici măcar un singur an, așa cum nimeni nu fine minte să-l fi văzut abandonînd în vreo cursă. Și acum, la 44 de ani, Dinu Cristea este socotit ca unul din cei mai buni alergători de fond din țara noastră.

iar Constantin Grecescu, tînărul fondist care deține astăzi prima performanță, vă poate spune cîtă putere a trebuit să strîngă pentru a-l învinge pe Dinu la campionatele republicane de la Cluj, ca și la campionatele internaționale de la București.

Dinu Cristea, muncitorul de la uzinele „Republica“ din București, este un povestitor minunat. După concursuri, după antrenamente, atunci cînd se odihnește pe vreo bancă a stadionului, în jurul lui se string cei tineri și el nu se lasă rugat pentru a-și depăna amintirile. Amintiri din attea zeci de călătorii, de la sute de concursuri la care a participat. Dacă aude cumva că i se spune „bătrînul“, se supără

Pentru prima oară, publicul englez a avut ocazia, în toamna acestui an, să urmărească evoluția unei echipe române de rugbi. Jocul și performanțele echipei Bucureștiului au confirmat în totul impresiile cu care s-au înapoiat din Capitala României cei 15 jucători de la Swansea. Învingînd din nou Swansea — de data aceasta — cu 19-3, făcînd meci nul cu Harlequins din Londra și pierzînd (la mare luptă) — 6-3 — în fața celebrei echipe din Cardiff, rugbiștii români au atras atenția tuturor specialiștilor. Fotografia noastră arată o fază din meciul Swansea-echipa Bucureștiului, disputat în orașul de pe malurile Atlanticului.

De la 3-59 la 6-0!

În ziua aceea, pe ultima pagină a „Sportului popular“ erau reproduse o serie de comentarii din presa britanică, referitoare la meciurile susținute în Anglia de echipa de rugbi a Bucureștiului. Titlul sub care erau redatate aceste spicuiuri din ziarele englezești, era el însuși o... reproducere a unei aprecieri făcută de comentatorul agenției Reuter: „România, o țară care se ridică pe primul plan al rugbiului mondial“.

— Nu-ți poți închipui clipele de satisfacție și de mîndrie pe care le-am simțit citind aceste comentarii! Îmi spunea ing. Virgil Ioan, pe care întîmplarea mi-l aducea în față în drumul spre redacție.

Dar iată că ne-am apucat să pomenim numele inginerului Virgil Ioan, fără să facem... prezentările de rigoare. Mulți, poate nu-l cunosc. Au trecut doar multe primăveri și multe toamne din vremea cînd Virgil Ioan apărea în fruntea echipei de rugbi a României, al cărei tînăr căpitan era.

— Și nu e vorba numai de bucuria mea, ca vechi susținător al rugbiului — și-a continuat vorba

ing. Virgil Ioan — dar mă gîndesc, mai ales, la clipele de emoție și de fericire pe care le-au trăit rugbiștii noștri, obținînd în străinătate rezultate atît de frumoase. Mă gîndesc la toate acestea și îmi aduc aminte de meciurile pe care le-a susținut, în urmă cu an. în străinătate, echipa de rugbi a României. În 1927, în cadrul unui meci susținut la Paris, am îmbrăcat și eu, pentru prima oară tricoul național. Dar, țîn minte, cît de lung mi s-a părut drumul de la teren la vestiare, sub privirile ironice ale spectatorilor, care asistaseră la o adevărată ploaie de „încercări“ franceze. Scor: 44-3! Și încă eram în... progres: cu trei ani înainte echipa României fusese învinsă cu 59-3!

Fără să vreau, în clipa cînd arbitrul a fluierat, pe stadionul Dinamo, începutul meciului dintre Locomotiva-București și U.S.A. Perpignan, mi-am adus aminte de aceste jocuri și de altele pe care echipele romine de rugbi, de pe vremuri, le pierduseră cu scoruri categorice în fața formațiilor franceze. Mărturisesc sincer că, și pentru mine, spectator nelipsit și astăzi al meciurilor de rugbi, a fost o surpriză forța de atac și rapiditatea acțiunilor întreprinse de echipa noastră. Iar francezii — nu mă îndoiesc — s-au mirat și mai mult... Și poate că au considerat victoria noastră un simplu „accident“. Dar n-a fost de loc așa. P.U.C. și după aceea și puternica echipă a Parisului, care în realitate era o selecționată a Franței, au fost, la rîndul lor, învinse de echipa Bucureștiului. Și dacă echipa Parisului a putut fi întrecută la București cu 6-0, dacă Swansea a fost învinsă la ea acasă cu 19-3! se poate spune că am făcut pași uriași în rugbi.

Succesele n-au venit însă de la sine. Dacă acel 59-3 a rămas în urmă, ca o amintire prăfuită, ca o simplă dată statistică, tot atît de departe și parcă de necrezut sînt și acele vremuri cînd, de pildă, echipa mea, Stadiul Român, n-avea nici sediu („sedințele“ tehnice“ le țineam într-o bodogă!), cînd cu chiu cu vai încropeam un rînd de echipament și cînd la antrenamente veneau doar cîțiva jucători. Nicî în visurile noastre cele mai frumoase, nu credeam că în țara noastră sportul va avea condiții de dezvoltare ca acelea de astăzi! Să nu-mi fie necaz că anii au cam început să mă apese și că nu mai sînt prezent pe terenurile de rugbi decît ca spectator?

... E foarte greu să mai spui și tu cîte o vorbă, cînd inginerul Virgil Ioan povestește despre rugbi. L-am întrecut doar în fața redacției, strîngîndu-i mina și spunîndu-i „la revedere“.

J. B.

ROMEO VILARA

6 aprilie 1955, la Lucca în Italia... Reprezentativa de fotbal juniori a R.P.R. înfrânge și învinge echipa Franței în cadrul Turneului F.I.F.A., obținând primul din cele trei succese care aveau să desemneze câștigătoare a seriei întâi și deschizând astfel seria numeroaselor întreceri internaționale ale fotbalului nostru.

După opt luni, la 4 decembrie 1955, la Tirana, în capitala R.P. Albania... Locomotiva București înfruntă o puternică selecționată albaneză, intitulată „Combinatul Textil Stalin” și reușește să obțină un rezultat de egalitate, în ultima partidă internațională a anului.

Între aceste două meciuri, fotbaliiștii români au desfășurat în 1955 o intensă activitate internațională, mai bogată în întâlniri ca oricând. Bilanțul sumar al acestei activități indică un număr de 81 de meciuri: întâlniri (18 dintre care 2 ale echipei de surdo-muți), interorase (5) de pregătire (4) și intercolective (54). Din aceste 81 de meciuri, fotbaliiștii noștri au câștigat 40, au terminat la egalitate 18 și au pierdut 23, marcând 157 de goluri și primind 120. 39 de jocuri au avut loc în țară, 42 peste hotare.

Comparativ cu alți ani, activitatea internațională a fotbaliiștilor noștri în anul 1955 a fost cu mult mai bogată și a însemnat o lărgire a relațiilor internaționale. Echipele noastre au întâlnit echipele reprezentative ale Norvegiei, Suediei, Belgiei, R.D. Germane, R.P. Polone, R.P. Bulgaria, precum și numeroase echipe de club din Austria, Suedia, R. Cehoslovacă, R.P. Polonă, R.P. Bulgaria, R.P. Albania etc.

Deosebit de utile au fost meciurile intercolective, care au fost foarte numeroase și au răspuns unui vechi deziderat al fotbalului nostru: contact cât mai strâns cu echipele străine. Asemenea întâlniri s-au dovedit a fi un mijloc eficient de stimulare a activității din orașele care le-au găzduit, precum și a pregătirii fotbaliiștilor noștri. Prezența echipei cehoslovace Tatran la Baia Mare, Oradea și Cimpia Turzii, a echipei bulgare Dinamo Russe la Bacău, Minior Dimitrovo la Lupeni și Spartak Stalin la Orașul Stalin, a Selecționatelor Tineretului din R.P. Chineză la Constanța, a echipei suedeze Hammärby la Arad, a echipei poloneze Stal Sosnowiec la Cluj sau a echipei jugoslavice Spartak Subotica la Timișoara au stîrnit un mare interes printre spectatorii și sportivii locali.

Asemenea meciuri au avut darul să prilejuiască o verificare a posibilităților fotbaliiștilor și echipelor noastre, dar în primul rînd, o cunoaștere exactă a acestor posibilități. În al doilea rînd, ele au constituit un prețios schimb de experiență și au avut un pronunțat caracter instructiv pentru jucătorii noștri. Din aceste puncte de vedere se poate spune că unele întâlniri

CONCURS DE INOT LA CLUJ

De curînd a avut loc la Cluj un concurs de inot organizat de comitetul orașenesc Știința Cluj. Corespondentul nostru voluntar I. Keszthelyi ne informează că la acest concurs au luat parte înotătorii colectivelor Știința, Progresul, Locomotiva, Fl. roșie, Voința, Metalul și Constructorul. Aceasta este de altfel și ordinea clasamentului pe echipe stabilit în urma punctajului general. Iată cîteva dintre cele mai bune rezultate înregistrate la acest concurs: 400 m. liber băieți: 1. Szabo (Știința) 5:12,8 record regional juniori-seniori; 2. Selek (Fl. roșie) 5:49,3; 50 m. liber fete cat. a II-a: E. Kovary (Știința) 38,6; 200 m. liber femei: 1. Ecaterina Orosz (Progresul) 2:51,8; 2. Lia Lukasz (Progresul) 3:18,4; 100 m. spate femei: 1. Viorica Mate (Progresul) 1:40,0; 2. N. Miatov (Știința) 1:44,6; 100 m. spate băieți: 1. Doleanu (Știința) 1:18,1; 2. Lukasz (Fl. roșie) 1:24,6; 50 m. spate fete cat. a II-a: Emiko Kovary (Știința) 48,0; 200 m. bras băieți: Csiki (Locomotiva) 3:07,0; 100 m. liber băieți: A. Szabo (Știința) 1:02,9 — nou record regional juniori și record regional seniori egal; 2. Danciu (Știința) 1:04,0; 3. Gherman (Locomotiva) 1:04,1; 4x200 m. liber băieți: 1. Locomotiva 10:41,0; 2. Știința 10:41,8.

internaționale au corespuns, iar cîteva echipe au avut succes în rezultate și comportare și în această privință se cuvin a fi citate echipele Locomotiva București, Flamura roșie Arad și Dinamo Bacău. În general însă, bilanțul calitativ, ca să spunem așa, nu ne poate mulțumi. Nu toate echipele cu care s-au întâlnit formațiile noastre de colectiv au reprezentat o valoare certă și la nivelul așteptat. Multe întâlniri au fost contractate numai pentru a acoperi perioada lungă de întrerupere a campionatului și echipele noastre, opuse oaspeților, au fost întărite (pentru că s-a pus accent pe rezultate), astfel că nici din acest punct de vedere (al cunoașterii posibilităților reale ale echipelor) și nici ca rezultate nu s-a ajuns la fapte concludente, care să exprime situația reală a fotbalului practicat în colective. Pentru deplina reușită a unei asemenea acțiuni, foarte importantă și necesară pentru dezvoltarea calitativă a fotbalului nostru, se impune pe viitor o mai justă planificare a jocurilor internaționale intercluburi, insistîndu-se în direcția meciurilor cu echipe puternice, de valoare recunoscută, în raport cu posibilitățile formațiilor noastre de colectiv, pe care urmează să le întâlnescă. Echipele noastre trebuie să folosească efectivele proprii pentru ca astfel pe de o parte, să ocazionaie o justă apreciere a posibilităților lor, iar pe de alta, să constituie cu adevărat un stimulent puternic pentru jucătorii în munca lor de ridicare a măiestriei sportive.

Nu mai asemenea meciuri, organizate în lumina celor expuse mai sus, pot servi fotbalului nostru. Să sperăm că noul an ne va aduce o activitate și mai bogată și, în deosebi, mai rodnică.

„Cupa 30 Decembrie” la hochei pe gheață

La Miercurea Ciuc au continuat întrecerile din cadrul tradiționalei competiții „Cupa 30 Decembrie”, organizată de comisia locală de hochei, în colaborare cu colectivul sportiv Avîntul Miercurea Ciuc.

După ce, în primele jocuri desfășurate miercuri, Știința Cluj a dispus de Voința București cu 5-1, iar Progresul Gheorghieni a furnizat o surpriză înfrîcînd cu același scor Metalul Steagul roșu Orașul Stalin, joi dimineață și după-amiază s-au disputat trei partide care au desemnat pe finaliștii competiției.

În primul joc, echipa Casei Centrale a Armatei, demonstrînd o netă superioritate, a întrecut Progresul Gheorghieni cu 20-1 (5-0), 7-1, 8-0). O desfășurare foarte interesantă a avut disputa dintre Avîntul Miercurea Ciuc și Știința Cluj. În prima repriză, ambele echipe înscriu cite un punct. În cea de a doua parte a jocului, cu toate eforturile depuse, nici una dintre echipe nu mai reușește să înscrie. Ultimele 20 de minute de joc marchează însă o evidentă superioritate a localnicilor, care, profitînd de „căderea” fizică a studenților clujești, înscriu de cinci ori. Scor final: 6-1 (1-1, 0-0, 5-0) pentru Avîntul Miercurea Ciuc.

Tot în ultimele minute a fost decis și învingătorul în cea de a treia partidă de joi. Voința București și Progresul Miercurea Ciuc au furnizat o întrecere dirză, în care avantajul rutinei bucureștenilor și-a spus cuvîntul în a treia repriză. Voința a condus cu 2-1, la prima pauză. Următoarele 20 de minute s-au desfășurat în nota de ușoară dominare a localnicilor care, însușindu-și repriza cu 2-1, au egalat scorul general la 3-3. În ultimele 20 de minute, Voința înscrie de 4 ori, primind doar 2 goluri și astfel câștigă jocul cu 7-5 (2-1, 1-2, 4-2).

Jocurile și, în consecință, rezultatele au fost oarecum influențate de proasta stare a gheții. Aseară urmau să se desfășoare ultimele jocuri din cadrul acestei competiții: finala (C.C.A.—Avîntul Miercurea Ciuc) și jocul pentru locul III (Știința Cluj—Progresul Gheorghieni). Din cauza timpului nefavorabil (ploaie, temperatură ridicată) întîlnirile au fost amînată.

La sfîrșitul acestei săptămîni obișnuiții meciurilor de handbal redus vor fi nevoiți să-și facă un alt program pentru duminică după-amiază, urmînd însă să-și rezerve după-amiază de luni, pentru a urmări în sala Floreasca — cea de a patra etapă a „Cupei de Iarnă”. Deci, luni cu începere de la ora 16,30, veți putea asista la jocul dintre Dinamo Obor și Locomotiva Gara de Nord. Este drept că cele două echipe nu se numără printre fruntașele clasamentului Dimpstrivă, Locomotiva a reușit să acumuleze doar 2 puncte, în timp ce Dinamo Obor se află pe ultimul loc, cu 0 puncte. Prin urmare, nu ne putem aștepta la un meci de nivel tehnic ridicat. În schimb, dat fiind că raportul de forțe este destul de echilibrat, se poate prevedea un joc disputat.

Spre deosebire de echilibrul de forțe existent în primul meci, jocul Recolta M.A.S.—Știința I.C.F.

(ora 17,40) nu pune probleme prea grele celui care vrea să facă un pronostic: în condiții normale, Știința I.C.F. nu poate pierde această partidă.

O misiune ceva mai grea va avea echipa fruntașă a clasamentului — C.C.A. — în meciul său cu Flacăra Ploești (ora 18,50). Fa-cem această afirmație bazați pe ultima comportare a ploeștenilor, care nu numai că s-au arătat în progres, dar au dovedit că în momentele decisive știu să-și apere șansele cu multă dirzenie.

În ultimul meci al etapei (ora 21) se vor întîlni formațiile Dinamo 6 și Metalul „23 August”, care, în momentul de față, sînt la egalitate de puncte în clasament. Desigur că, la prima vedere, dinamoviștii apar mai curînd favoriți ai meciului, decît Metalul 23 August, o echipă mai puțin rutinată. Nu putem trece însă cu vederea frumoasa comportare a me-

talurgiștilor, pentru că, de la joc la joc, ei au arătat că sînt capabili de orice surpriză.

În concluzie, deși mulți vor fi inclinați să creadă că luni după-amiază vor asista la meciuri dinainte... jucate, să nu uităm că și în handbal balonul este tot rotund, așa că etapa a patra ar putea schimba configurația clasamentului, care acum arată astfel:

1. C.C.A.	3 3 0 0	90:38 6
2. Știința I.C.F.	3 2 1 0	65:38 5
3. Dinamo 6	3 2 0 1	64:52 4
4. Metalul 23 August	3 2 0 1	48:59 4
5. Flacăra Ploești	3 1 1 1	42:43 3
6. Locomotiva G. N.	3 1 0 2	46:55 2
7. Recolta M.A.S.	3 0 0 3	43:69 0
8. Dinamo Obor	3 0 0 3	42:86 0

În completarea programului de luni se va disputa, la ora 20, un joc amical între formațiile feminine Știința I.C.F. și Flamura roșie Steagul roșu.

Ultimul concurs de înot al anului

Miercuri, joi și vineri s-a desfășurat la bazinul acoperit Floreasca un concurs de înot în cinstea zilei de 30 Decembrie, la care au participat cei mai tineri înotători și înotătoare din diferite colective ale Capitalei. Concursul s-a bucurat de un mare succes de participare, angrenînd în întreceri peste 150 de înotători și înotătoare. În afară de acest aspect pozitiv — numărul mare de participanți — trebuie remarcat și faptul că întrecerile au dat multor înotători posibilitatea să stabilească noi recorduri personale, precum și un nou record R.P.R. categoria I și a II-a realizat de echipa de stafetă a asociației Știința (Kl. Kovacs, C. Chirvăsufă, St. Kroner și G. Blajek) în proba de 4x100 m. mixt juniori.

Iată mai jos rezultatele tehnice înregistrate în cele trei zile de concurs:

ZIUA I: 100 m. liber juniori: 1. G. Blajek (St.) 1:04,2; 2. C. Tîntea (Met.) 1:05,0; 3. I. Nagy (Voința) 1:05,3; 100 m. fluture junioare: E. Bratu (Prog.) 1:27,9; 2. M. Wittgenstein (St.) 1:37,9; 3. E. Jost (St.) 1:46,9; 50 m. spate băieți: 1. Ax. Horacek (Avîntul) 39,5; 2. St. Alexandru (Prog.) 40,4; 3. E. Voicu (Prog.) 40,7. 50 m. fluture fete: 1. Ingrid Rothe (St.) 42,6; 2. Veronica Dodan (St.) 43,3; 3. Vasilica Jurciu (Din.) 43,6; 100 m. bras juniori: 1. C. Chirvăsufă (St.) 1:19,6 — (acest timp intră în primele 10 performanțe de seniori); 2. G. Blajek (St.) 1:23,4; 3-4. M. Vasiliu, V. Ștefănescu (St.) 1:25,9; 33 m. spate fete: 1. H. Tîncocă (C.C.A.) 29,4; 2. I. Wächter (St.) 30,9; 3. F. Rambosec (St.) 31,5; 33 m. bras băieți: 1. V. Bercea (Constr.) 28,9; 2-3. N. Lancea (St.) și D. Mînda (Met.) 30,8; 50 m. fluture băieți: 1. St. Alexandru (Pr.) 36,8; 2. A. Rothman (Avîntul) 39,2; 3. C. Greif (Constr.) 42,2; 4x100 m. mixt junioare: 1. Știința 6:11,3; 2. Progresul 6:42,8; 3. Flamura roșie 7:22,1; 4x33 m. liber fete: 1. Știința I 1:33,1; 2. Știința II

1:57,0; 3. Voința 2:01,8; 4x100 m. liber juniori: 1. Știința 4:32,0; 2. Progresul 4:43,0; 3. Voința 4:51,2.

ZIUA a 2-a: 100 m. liber junioare: 1. V. Dodan (St.) 1:19,1; 2-3. M. Kasovitz (Constr.), E. Bratu (Prog.) 1:20,5; 400 m. liber juniori: 1. I. Nagy (Voința) 5:23,4; 2. C. Tîntea (Met.) 5:24,9; 3. C. Marinescu (St.) 5:34,1; 50 m. bras băieți: 1. St. Alexandru (Prog.) 40,3; 2. S. Popescu (Loc.) 42,1; 3. C. Gericoiu (C.C.A.) 42,9; 50 m. spate fete: 1. M. Popescu (St.) 40,4; 2. I. Rothe (St.) 40,7; 3. V. Dodan (St.) 42,5; 33 m. liber fete: 1. I. Wächter (St.) 25,5; 2. H. Adleff (St.) 26,8; 3. E. Lautman (St.) 28,1; 33 m. liber băieți: 1. E. Rădulescu (St.) 23,2; 2. R. Geiser (St.) 25,5; 3-4. N. Porfirceanu (St.), D. Rădulescu (Constr.) 25,8; 100 m. bras junioare: 1. A. Göbel (St.) 1:33,3; 2. M. Wittgenstein (St.) 1:36,0; 3. D. Chirca (Voința) 1:40,9; 4x100 m. mixt juniori: 1. Știința 4:54,1 (nou record R.P.R. categ. I și a II-a, vechiul record aparținea echipei C.G.A. și era 4:58,2); 2. Progresul 5:16,8; 3. Vo-

ința 5:43,6; 4x33 m. liber băieți: 1. Progresul I 1:26,6; 2. Progresul II 1:32,5; 3. Știința I:35,5; 4x33 m. mixt fete: 1. Știința II 1:50,7; 2. Știința I 1:54,7; 3. Știința III 2:01,0.

Iată și rezultatele din ziua a III-a a concursului:

400 m. liber junioare: Margareta Wittgenstein (Știința), 6:26,5; 100 m. fluture juniori: Gavril Blajek (Știința), 1:16,2; 50 m. liber fete: Mihaela Popescu (Știința) 34,4 sec. — nou record R.P.R. fete; 50 m. liber băieți: Arthur Horacek (Avîntul) 32,0 sec.; 100 m. spate: Elisabeta Bratu (Progresul) 1:33,0; 33 m. spate băieți: E. Rădulescu (St.) 28,8; 100 m. spate juniori: D. Caminschi (Prog.) 1:14,1. Ultima probă a concursului: 4x100 m. liber junioare, s-a soldat cu un nou și valoros record R.P.R. junioare cat. I—II, și senioroare: 5:20,5 realizat de stafeta asociației Știința, alcătuită din Mihaela Popescu, Margareta Wittgenstein, V. Dodan și I. Rothe.

Noi recorduri republicane obținute la Oradea, în cadrul unui concurs athletic de sală

La Oradea a avut loc un concurs athletic de sală, la care a participat, în afară de atleții și atletele din această localitate, și o selecționată a orașului Arad. Gu acest prilej au fost înregistrate o serie de rezultate de valoare, printre care și citeva noi recorduri de sală ale R.P.R.

Asifel, în proba de 30 m. garduri fete, Maria Ungor a parcurs distanța în 5,1 secunde, ceea ce reprezintă un nou record de senioroare și junioare cat. I. Noi recorduri de sală au realizat și Ludovic Panik la săritura în lungime: 6,02 m. — record de juniori cat. a II-a, Iuliu Karandi în proba de 200 m. plat:

28,5 sec. — record de juniori cat. I și Zita Ventzel la aruncarea greutății cu ambele mîini: 17,76 m. (9,56 m. cu mîna dreaptă și 8,20 m. cu mîna stîngă) — record de junioare cat. a II-a.

Rezultatul final al întrecerii dintre echipele orașelor Oradea și Arad a fost favorabil echipei orădene, care a câștigat întîlnirea cu 71,5 puncte, față de 70,5 puncte obținute de atleții și atletele din Arad.

Comisia regională de atletism Oradea merită laude pentru felul în care a organizat acest concurs.

Ladislau Kiss
corespondent

INFORMAȚII Pronosport

În mod excepțional, plata premiilor la concursul PRONOSPORT nr. 51, etapa din 25 decembrie a.c. continuă azi sîmbătă 31 decembrie, între orele 10—17,00 la toate agențiile proprii Pronosport din raioanele unde participanții și-au depus buletinele.

★ Azi 31 decembrie 1955 este ultima zi, cînd participanții la Pronosport, mai pot depune comunicările pentru premiile speciale prevăzute la concursul anexă din luna decembrie a.c. Comunicările se pot depune la toate agențiile Pronosport din Capitală și provincie. Reamintim că premiile speciale prevăzute pentru concursul anexă din luna decembrie constă din: un automobil I.F.A., două ceasuri „Schaffhausen” și un aparat fotografic „Kontax”.

CONCURSUL PRONOSPORT nr. 1 DIN 8 IANUARIE 1955

I. FLĂCĂRA PLOEȘTI-RECOLTA M.A.S. (hand. masc. sală). Ultimele rezultate: Flacăra cu Loc. Gara de Nord: 17—15; Recolta cu C.C.A. 17—29. În clasament: 1. Flacăra Pl. 3 1 1 1 42:43 3; 2. Recolta M.A.S. 3 0 0 3 43:69 0.

II. C.C.A. Buc.-DINAMO OBOR (hand. masc. sală). Ultimele rezultate: C.C.A. cu Recolta M.A.S.: 29—17; Dinamo Obor cu Metalul 23 August: 12—24.

III. METALUL 23 AUGUST-ȘTIINȚA I.C.F. (hand. masc. sală). Ultimele rezultate: Metalul cu Dinamo 6 Buc.: 19—14.

mele rezultate: Metalul cu Dinamo Obor: 24—12; Știința cu Dinamo 6 Buc.: 19—14.

IV. METALUL 23 AUG. 3 2 0 1 48:59 4

2. Știința I C.F. 3 2 1 0 65:38 5

IV. LOC. GARA DE NORD-DINAMO 6 BUC. (hand. masc. sală). Ultimele rezultate: Loc. Gara de Nord cu Flacăra Ploești: 15—17; Dinamo 6 Buc. cu Știința I.C.F.: 14—19.

V. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

VI. JUVENTUS-INTERNAZIONALE (Camp. Italian). În 1954/1955: 3—2 (a) și 2—1 (d). Ultimele rezultate: Juventus cu Milan: 1—3 (d); Internazionale cu Genoa: 3—4 (d).

VI. MILAN-ROMA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (acasă) și 1—2 (deplasare). Ultimele rezultate: Milan cu Juventus: 3—1 (acasă); Roma cu Torino: 1—2 (deplasare).

Bologna (acasă) 6 3 0 3 12:11 6

Sampdoria (depl.) 6 2 1 3 8:15 5

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

IX. LAZIO-PRO PATRIA (Camp. Italian). În 1954/1955: 0—2 (a) și 0—2 (d). Ultimele rezultate: Lazio cu Novara: 2—0 (a); Pro Patria cu Lanerossi: 0—1 (a).

Prietenie sportivă

Articol scris special pentru ziarul „Sportul popular”
de V. VIKTOROV

Sportivii sovietici au încheiat un an mai bogat ca oricând în mari competiții sportive și în timp ce acum noul an, care promite să fie nu mai puțin interesant în evenimente de cea mai mare anvergură.

Cele 365 zile care au trecut pot fi, pe drept cuvânt, supranumite „anul prieteniei sportive internaționale”. Sportivii sovietici au evoluat în nenumărate țări, au primit la rindul lor oaspeți din cele mai diferite și în îndepărtate colțuri ale lumii.

Încă din primele zile ale lunii ianuarie a fost deschis sezonul internațional de hochei. Echipa reprezentativă a U.R.S.S., reîntoarsă din Suedia și Elveția, unde câștigase patru întâlniri cu scorul general de 17-5 a susținut la Moscova două meciuri în compania puternicei naționale suedeze, terminând în ambele învingătoare. Apoi moscovii au văzut evoluând echipele Cehoslovaciei și Republicii Federale Germane convingându-se că reprezentativa U.R.S.S. — câștigând a lumii — este suficient de bine pregătită pentru întrecerile din cadrul campionatului mondial.

Dar s-a văzut că și hocheiștii canadieni s-au pregătit, cu nu mai puțină intensitate, pentru această competiție și au reușit să obțină revanșa. Echipa canadiană „Pentlinton” a ocupat primul loc, iar echipa U.R.S.S., clasându-se a doua, a cucerit medaliile de aur de ramboană a Europei.

Îarna trecută a fost bogată în competiții interesante și pentru patinatori, prilejuindu-le numeroase succese dar, cum se întâmplă uneori în sport, și unele eșecuri. Patinatorii sovietici, care în iarna anului 1954 cuceriseră majoritatea medaliilor de aur și de argint la campionatele mondiale și europene au început excelent sezonul anului 1955. Încă la 9 ianuarie, la întrecerile internaționale de pe pâti-noarul de mare altitudine de lângă Alma Ata, întreceri la care au participat sportivi din România, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia și R.D.G. au fost stabilite patru recorduri mondiale. Boris Silkov a parcurs 5000 m. în 7:54.6. Evghenii Grișin a alergat 1500 m. în 2:09.8, Dmitrii Sakunenکو a acumulat la tetratlon (suma celor patru distanțe clasice, N. T.) 184.638 p. În luptă cu talentatul patinator român F. Gămulea, Evghenii Grișin a stabilit un nou record mondial pe distanța de 1000 m. cu timpul de 1:22.8.

Nu mai puțin favorabil au început sezonul și patinatoarele. Tânăra Tamara Rilova a reușit să întrecă recordul mondial pe clasică alergare de 500 m., record care aparținea, de 18 ani, suedezei Sou-Nielsen. Tot ea a stabilit un nou record mondial și în cursa de 1000 m.

Rezultatele deosebit de înalte obținute pe gheața tare a patinoarului de altitudine s-au întors, într-un mod cu totul neașteptat, împotriva patinatorilor sovietici. Campionatele Europene, desfășurate în orașul suedez Falun, și campionatele mondiale, disputate la Moscova, au avut loc pe dezgheț, pe o gheață moale. Aceasta a influențat simțitor rezultatele. Oleg Goncareenko și Dmitrii Sakunenکو au cedat primul loc la campionatele europene excelentului patinator suedez Sigge Erikson. Aceeași ordine a fost stabilită și la campionatele mondiale, cu diferența că pe locul 3 s-a clasat Boris Silkov. Cu mult mai mult succes au evoluat la campionatele lumii patinatoarele sovietice. Rimma Jukova a cucerit medalia de aur, Tamara Rilova a ocupat locul 2, iar Sofia Kondakova locul 3. Acum, patinatorii sovietici se pregătesc pentru noi întâlniri cu vechii lor

adversari. Aceste întâlniri vor avea loc la Jocurile Olimpice de iarnă din Italia, la campionatele lumii de la Oslo și la campionatele europene de la Helsinki.

Spre deosebire de patinatori, care își dispută în fiecare an campionatele lumii, schiorii se întâlnesc odată la patru ani în asemenea întreceri. De aceea, dublul campion mondial Vladimir Kuzin și tovarășii săi de echipă au evoluat numai în cadrul întrecerilor internaționale cu caracter amical. Și acestea nu au fost puține. Sezonul s-a deschis cu întrecerile de la Moscova, apoi schiorii au plecat la Holmenkolen și Lahti, la Cortina D'Ampezzo și în alte localități celebre pentru sporturile de iarnă. Atât schiorii cit și schioarele au reputat numeroase victorii, pe diferite distanțe.

Acum, căutând să-mi amintesc amănunte ale sezonului sportiv de iarnă al anului 1955, răsfoiesc paginile bloc-notesului meu. O însemnare caracteristică, 25 ianuarie: Patinatorii sovietici concurează în China. Echipa de baschet a U.R.S.S. se află la Varșovia. Gimnaștii sovietici culeg laurii victoriei în Danemarca. Echipa de fotbal a U.R.S.S. a sosit la Calcutta. Iată unde au evoluat sportivii sovietici numai în luna ianuarie. Este imposibil să treci în revistă chiar și sumar toate țările unde au concurat reprezentanții ai U.R.S.S., toate întrecerile internaționale care au avut loc în Uniunea Sovietică în anul care a trecut. Să ne oprim puțin numai asupra celor mai interesante.

În aprilie, la Frankfurt pe Main s-a desfășurat prima ediție a Cupei Europei la gimnastică. 37 gimnaști valoroși, din 19 țări, și-au disputat trofeul. El a revenit studentului din Kiev, Boris Șahlin. Cam în același timp, într-un alt oraș al R. F. Germane, Karlsruhe, s-au adunat 160 de luptători din 24 țări pentru a-și disputa supra-maștia mondială. Sportivii sovietici au ocupat primul loc în 6 din cele 8 categorii, clasându-se primii și în întrecerile pe echipe.

În anul fotbalistic internațional a început în mai, cu întâlnirea dintre echipa moscovită T.D.S.A. și echipa română Locomotiva București. Jocul oaspeților a lăsat o impresie excelentă, iar uneia dintre cele mai bune echipe sovietice i-au fost necesare maximum de eforturi pentru obținerea victoriei. Mult mai reușite au fost celelalte două evoluții ale echipei române. Feroviarul român au făcut meciul (2-2) cu Dinamo Tbilisi și au câștigat cu 1-0 meciul de la Leningrad cu echipa locală Zenit.

Vizitei Locomotivei i-au urmat multe altele. Fotbaliștii sovietici au întrecut cu 6-0 echipa națională a Suediei, cu 3-2 echipa Republicii Federale Germane, campioană a lumii, și de două ori echipa Egiptului (2-0 și 3-1). Reprezentativa U.R.S.S. a terminat la egalitate cu campionii olimpici, echipa Ungariei (1-1) și cu naționala Franței, care a evoluat cu mult succes în actualul sezon (2-2). Aproape fără marșini este geografia întrecerilor de fotbal ale sportivilor sovietici. Ei au călătorit în Italia, Anglia, Iugoslavia, Norvegia, Danemarca, China, India, Indonezia, Birmania, Elveția, R. D. Germană. În întrecerile internaționale susținute în 1955 echipele sovietice au obținut 89 victorii, au înregistrat 7 înfrângeri și au încheiat 10 meciuri la egalitate.

Baschetbaliștii au început sezonul întâlnind una din cele mai puternice echipe argentinene „Villa del Parche” câștigând 2 meciuri. Mai puțin încununată de succes a fost evoluția lor la campionatele europene de la Budapesta. Ei au ocupat locul 3. Fără succes au evoluat la campionatele europene de la București și echipele de volei.

Pe această bancă a stadionului Dinamo din Moscova s-au adunat trei prietene. Până nu de mult ele au fost adversare pe terenul de sport, disputându-și cu ardoare proba de săritură în înălțime. Acum, clipele întrecerii au rămas în urmă și Iolanda Balaș, Maria Pisareva și Grunhilde Larking au găsit un colț liniștit pe marele stadion pentru a schimba păreri și impresii. Prietenie! Așa poate fi cuprinsă într-un singur cuvânt această imagine.

La bărbați, primul loc a revenit reprezentativei Cehoslovaciei, locul 2 echipei României, al 3-lea Bulgariei. Sportivii sovietici s-au clasat pe locul 4. În întrecerile feminine echipa U.R.S.S. s-a clasat a 2-a în urma voleibalistelor cehoslovace.

Aceste eșecuri au fost însă din plin compensate de succesele din alte discipline sportive. Luna iunie a fost deosebit de bogată în evenimente sportive dintre cele mai interesante. În Berlinul apusean, au loc aprige întreceri în ring și boxerii Șotikas și Șatkov cuceresc medalii de aur, iar trei boxeri sovietici s-au clasat pe locul 2. Halterofilii sovietici au întâlnit de două ori, la Moscova și Leningrad, pe halterofilii Statelor Unite. Aceste echipe, două dintre cele mai puternice din lume, s-au mai întâlnit la campionatele lumii de la Stockholm și Viena și, în ambele competiții, victoria a fost de partea atleților sovietici. Noile întâlniri, disputate de data aceasta în U.R.S.S., s-au desfășurat într-o deplină atmosferă amicală încheindu-se cu o serie de noi recorduri mondiale. Modificări pe tabela recordurilor lumii au făcut americanii Paul Andersen, Tommy Kono și sportivii sovietici Nikolai Kostilev, Iurii Duganov și Feodor Ostipa. Puțin mai târziu, la campionatul mondial desfășurat toamna în R. F. Germană, halterofilii sovietici, în luptă cu cei americani, au cucerit pentru a treia oară campionatul lumii pe echipe.

Foarte interesant a fost și concursul internațional de atletism de la Moscova la care au luat parte sportivi din 12 țări. Din păcate, este imposibil de povestit în amănunt aici cum s-a desfășurat această încordată întrecere. Eroii ei au fost Ardalion Ignatiev (U.R.S.S.) care a alergat 400 m. în 46,0 sec., Christa Stubnik (R.D.G.) care a marcat pe 100 m. excelentul timp de 11,6 sec., săritorii în înălțime Iurii Stepanov și Vladimir Sitkin (U. R. S. S.), Bengt Nilsson (Suedia) și Ion Söler (România). Ca rezultat al luptei acestor iscusiți săritori, Stepanov a trecut înălțimea de 2 metri. Vreau să remarc în mod special pe tinăra atletă, româna Iolanda Balaș, în vîrstă de numai 19 ani, care a câștigat proba feminină de săritură în înălțime cu excelentul rezultat de 1,65 m.

În iunie, moscovii au avut un nou prilej să-i aplaude pe sportivii români. Participând la turneul echipei de polo, reprezentativa română a ocupat locul 3 după Ungaria și U.R.S.S., dar înaintea puternicelor formații ale Egiptului și Italiei. În iulie, pe iubitorii de sport din capitala Uniunii Sovietice i-a cucerit măiestria jucătorilor români de tenis de masă. Virtuozii rachetei mici, în frunte cu campioana mondială Angelica Rozeanu, au reputat o frumoasă și binemeritată victorie.

Nu am avut prilejul să fiu în august la București în timpul cînd se desfășura, pe apa lacului Snagov, campionatul european feminin

de canotaj academic, dar cred că iubitorii de sport din România au apreciat cum se cuvine măiestria sportivelor Uniunii Sovietice, care au ocupat primul loc în toate cele cinci curse, începînd cu schif simplu și terminînd cu schif 8+1. Cu mult succes au concurat și canotorii sovietici. După ce, în iulie, a cucerit trei curse la marea regată din Iugoslavia, în august, la campionatele Europene din Belgia, echipa Uniunii Sovietice și-a adjudecat pentru a treia oară titlul de campioană.

Povestind despre întrecerile din luna august îți vine, firește, în minte Varșovia: Jocurile Sportive Internaționale ale Tineretului. Aproape 4000 de sportivi din 48 de țări s-au întrecut în 23 discipline. Sportivii sovietici au cucerit aici cel mai mare număr de medalii de aur.

Atleții sovietici, începîndu-și sezonul internațional la Moscova, l-au continuat la Varșovia, apoi i-au întâlnit, — din nou acasă — pe sportivii Marii Britanii și ai Irlandei de Nord și, în sfîrșit, au evoluat în Iugoslavia, unde au stabilit trei recorduri mondiale și în România, unde au cucerit 25 medalii de aur. Încheierea acestei activități deosebite de bogate, a avut loc la Tbilisi, la campionatele U.R.S.S., care, deși desfășurate tîrziu în noiembrie, s-a soldat cu multe rezultate de valoare, printre care două recorduri mondiale și unul european.

Povestirea mea se apropie de sfîrșit, dar ea nu poate fi încheiată fără să amintesc de victoria unui reprezentant al sportului sovietic la pentatlon modern. Această disciplină este practică în Uniunea Sovietică abia de patru ani. Și totuși, la campionatul mondial din Elveția moscovitul Konstantin Salnikov a cucerit medalia de aur care se acordă celui mai puternic pentatlonist al lumii. În încheiere, vreau să amintesc încă o victorie importantă a sportivilor sovietici. Trăgătorii din U.R.S.S., concurînd din nou în ospitalierul București, au câștigat campionatul european de tir pe echipe, cucerînd 97 medalii de aur din 116 și stabilind o serie de noi recorduri mondiale.

Și acum, un mic bilanț. În cele 11 luni ale anului 1955 sportivii sovietici au stabilit 281 noi recorduri unionale. 24 sportivi ai U.R.S.S. au devenit campioni mondiali, iar 82 campioni ai Europei. Putem spera că anul care începe, anul Spartachiștii popoarelor din U.R.S.S. și al Jocurilor Olimpice, va aduce succese și mai mari.

„Pe drept cuvînt putem numi acest an, anul prieteniei sportive internaționale. Cîte orașe, cîte țări ne-au trecut prin fața ochilor. Pretutindeni unde au fost, sportivii sovietici au avut o singură năzuință: lupta sportivă cinstită, rezultate cât mai bune. Au căutat să învețe de la cei mai buni și să transmită experiența lor celor mai puțin puternici. În această constă, de fapt, adevărata prietenie sportivă...”

Știri externe

● Echipa de volei a R.P.R. și-a continuat turneul în R.P. Chineză susținînd două jocuri la Pekin. În prima partidă echipa jării noastre a învins selecționaia Armatei Populare de eliberare, de care a fost învinsă cu scorul de 3-8. În cel de al doilea meci, susținut în compania Institutului de Cultură Fizică din China de nord, victoria a revenit echipei R.P.R. cu 3-0.

● La 28 decembrie a avut loc la Hastings deschiderea tradiționalului turneu de șah, la care participă 139 șahiști din 9 țări.

Iată rezultatele primelor două runde ale turneului principal: Golombek (Ang.)-Ivkov (Ug.) 1/2-1/2; Corral (Sp.)-Korcinoi (U.R.S.S.) 0-1; Olafsson (Isl.)-Taimanov (U.R.S.S.) 1-0; Fuller (Ang.)-Perez (Israel) 1/2-1/2; Korcinoi (U.R.S.S.)-Perez (Israel) 1/2-1/2; Taimanov (U.R.S.S.)-Golombek (Ang.) 1/2-1/2; Ivkov (Ug.)-Fuller (Ang.) 1/2-1/2; Darga (R.F.G.)-Olafsson (Isl.) 1/2-1/2; Corral (Sp.)-Perez (Ang.) 1/2-1/2. După două runde conduc Viktor Korcinoi și Olafsson cu cîte 1 1/2 p.

● La Stockholm s-a disputat al doilea meci de hochei pe gheață dintre echipele selecționate ale R. Cehoslovacei și Suediei contînd ca revanșă a meciului câștigat zilele trecute de hocheiștii cehoslovaci cu scorul de 5-1. Victoria a revenit echipei Suediei cu scorul de 6-1 (4-0, 2-4, 3-1).

● Echipa de lupte clasice a U.R.S.S. și-a continuat turneul în Franța întâlnind în orașul Bordeaux o selecționată alcătuită dintre cei mai buni luptători francezi.

Din nou luptătorii sovietici s-au impus prin forța deosebită și tehnica avansată cucerind victoria în toate cele 11 întâlniri programate. La categoria 73 kg. Gamarik (U.R.S.S.) a dispus prin tuș în 1'42" de Lacaze, iar la categoria grea Kotkas (U.R.S.S.) l-a învins pe Galletier prin tuș în mai puțin de două minute. Luptătorii sovietici au câștigat 7 întâlniri prin tuș și 4 la puncte.

● În orașul Alexandria a început un turneu internațional de baschet la care iau parte echipe fruntașe de club din R.P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia, Grecia, Egipt și din alte țări.

La 29 decembrie, echipa bulgară TDNA Sofia a învins echipa greacă A.E.K. cu scorul de 70-37 (33-21). Într-un alt meci, echipa Cheizret din Cairo a dispus de Steaua Roșie Belgrad cu 69-52 (32-32).

● Ieri, la Cairo, echipa Honved din Budapesta a susținut primul joc din turneul ce-l întreprinde în Egipt. Într-o întâlnire selecționata orașului Cairo Honved a învins cu scorul de 3-0 (3-0), prin punctele marcate de Kocis (2) și Tichy.

● După cum anunță revista „Die Neue Fussball-Woche” din R. D. Germană, la mijlocul lunii ianuarie echipa de fotbal Honved va pleca în America de sud unde va susține 16 meciuri. Campioana R. P. Ungare va juca în Chile, Peru, Columbia și Uruguay. Din lotul jucătorilor va face parte și Gyula Grosits, fostul portar al reprezentativei maghiare căruia i se va ridica suspendarea.

● Echipa iugoslavă de fotbal S. K. Beogradski a jucat al doilea meci cu cea mai bună formație din Malta, F. C. La Valette, în fața căreia a pierdut cu 4-2. În începutul lui ianuarie, echipa maghiară Kinizsi va susține în Malta trei meciuri.

● Echipa de fotbal a Germaniei Occidentale va susține în 1956 următoarele meciuri internaționale: la 14 martie cu Olanda, la 24 martie la Berlin cu Anglia, la 13 iunie la Oslo cu Norvegia, la 30 iunie la Stockholm cu Suedia, la 15 septembrie cu U.R.S.S., la 20 noiembrie cu Elveția, la 23 decembrie cu Belgia. (Meciurile unde nu se specifică localitățile se dispută în Germania Occidentală).

● Guvernul uruguaian a închis toate stadioanele din Montevideo, pentru că cluburile care sînt posesoare ale acestor terenuri nu au plătit impozitele fixate de stat. Suma se ridică la 1.500.000 de pesos! Pînă la achitarea acestor sume, la Montevideo nu se vor disputa jocuri de fotbal!

● Recent a luat sfîrșit la Bruxelles turneul internațional de baschet intercluburi la care au participat echipele Spartak Praga, Macabî Tel Aviv, Panhellinos Atena, Antwerp Club și Racing Club Bruxelles. Turneul a fost câștigat de echipa Spartak Praga.

● Atleții din U.R.S.S. și R.D. Germană care se află de mai multe zile în R.P. Chineză au participat la o serie de concursuri la Sanhai și Canton.

● În cursul lunii martie va avea loc la Varșovia întâlnirea de lupte clasice între reprezentativele R. P. Polone și Egiptului.

● În capitala Birmaniei, Rangoon, a sosit un grup de 18 fotbaliști iugoslavi care vor întreprinde un lung turneu în Asia.

● La Leningrad a luat sfîrșit campionatul individual și pe echipe de gimnastică sportivă al Uniunii Sovietice. Pentru tururile de campioni unionali s-au întrecut timp de mai multe zile aproape 350 dintre cei mai buni gimnaști sovietici. Titlurile de campioni absoluți de gimnastică ai Uniunii Sovietice pe anul 1955 au fost cucerite de Sofia Muratova și Viktor Ciukarin. Pe echipe, victoria a revenit reprezentativei asociației „Burevestnik”

Menu special!

Revelionul n-a avut încă loc. Totuși, noi sintem siguri că numai așa ar decurge un revelion la care ar lua parte președinții asociațiilor noastre sportive. S-ar auzi, de pildă, vocea gazdei, care le-a pregătit un menu... special.

Vocea: Pentru a vă deschide pofta de mâncare, vă voi servi un stimulent à la... Flacăra: țuică bătrână, marca „Aspirant G.M.A.”.

Un invitat: Dacă e marca asta, nu e țuică bătrână, ci... apă chioară!

Vocea: După țuică, vreau să vă ofer un... bors, borsul fotbalistilor de la Locomotiva. E preparat din cozi de... clasamente și... dres oarecum în Cupa R.P.R. Vă rog să vă serviți și cu piine. E din făină de prima calitate, marca „Recolta”.

Alt invitat: O fi bună făina, dar piinea e necrescută și cam acră. Vorba aceea: aluat bun, încăput pe miini neîndeminate!

Vocea: A venit și rindul fripturii. Vă ofer friptură à la... Metalul. Nu are formă de escalop, ci de... telefon, iar garnitura este din... circuli și adrese. Această friptură se numește „legătura cu masele” și este specialitatea casei Metalul...

Maș mulți invitați: Fără părtinire... E și specialitatea noastră!

Vocea: Tot luindu-mă cu mâncărurile, am uitat să vă servesc băutura: vin à la... Progresul.

Un invitat: Am gustat din el. Face prea multă spumă și nu-i poși savura... buchetel.

Vocea: Ca desert vă servesc gogoși à la... Flamura roșie.

Un invitat: Sint aspectuoase dar... goale pe dinăuntru.

Vocea: Luați atunci fructe: mere: Știința, producția „Primii în sport, primii în învățătură”.

Un invitat: Sint frumoase, ru-mene... dar printre ele sint și ci-teva putrede: fotbalistii Dușescu și Bulboacă, precum și rugbiștii Petre Adrian și Wasserman, care anul ăsta au rămas repetenți.

Alt invitat: Păi, să scoatem repede merele putrede, ca să nu le strice și pe cele bune.

Vocea: Dar văd că sinteți „pe plecate”. Poate nu v-ați săturat? Mai avem un fel de servit: „Ghiveciul sportivilor” à la... Voința.

Toți invitații: Nu. Mulțumim. Preferăm ghiveciul... călugăresc!

FLORIN BRĂTAN

Cu Rațe și... fână

PLUGUȘORUL NOULUI AN SPORTIV

Aho, aho, sportivi măi frați
Stați puțin și nu mi-nași,
Startul să nu-l mai jurași
Și cuvintul mi-ascultași!
Eu sint noul an sportiv,
Mic de tot, dar foarte-activ.
Intr-un bob eu m-am urcat
Și la el am înhămat
Doi cai mindri și frumoși
Armăsari din cel focoși.
Bine îngrijiți,
Bine potcoviți,
Bine țesălași,
De la șahul lui Ciociltea
imprumutași!

Deci, după a mea părere,
Am la bob... doi cai putere!
Și pocnind din bici mereu,
Vin să vă colind și eu.

Ia mai mi-nași măi flăcăi
Și sunați din zurgălăi.
Hăi, hăi!

Miine anul se-noiește
Plugușorul se pornește
Dragi sportivi, la fiecare
Vă aduc câte-o urare:
Vouă fotbalistii vestii
Vă doresc ăst an să fiți
Mult mai bine pregăliți
Și ceva mai avințați...
Dar să nu vă faultați,
Nici în oșaid să nu stați,
Mingi afară să nu dați
Iar pe-arbitru-l ascultați.
Și tu Ene sau Ozon...
Să nu-l mai luați „in balon”!
Că mie nu-mi este greu
Și acord hends in careu!

Ia mai mi-nași măi flăcăi
Și sunați din zurgălăi,
Mai cu sete, nu domol.
Dați ou mingea rostogol
Șut! Gol!

Și pentru baschetbalistii,
Fie ei dinamoviști,
Textiliști
Sau ceferiști...
Tuturor, la mic și mare,
Le-am adus înc-o urare.
Și le-o spun acum în tihnid

Făr'să cer „împ de odihnă”...
Vă dorește anul nou
S-aveți grijă la panoul
Să nu vă intimidați,
Puncte multe să marcați!
De-ți fi atenși la panou,
Vă pun poza-ntr-un tablou
Și v-așez cu cinste mare
La... „panoul de onoare”!!

Ia mai mi-nași măi băieți,
Care vreți, care puteți...
Lipsurile ce le-aveți
Luați-le măi, inimoși,
Și-aruncați-le la cos!

rur vouă boxeri, se știe,
De-ori și ce categorie,
Pană, muscă sus hirtie,
Vreau ca pumnul să vă fie

Tare ca piatra
Iute ca săgeata
Tare ca fierul
Iute ca oțelul

Și cind vă urcați pe ring
Să vă fie swing-ul, swing
Upercut-ul, upercut,
(Să nu semene-a... sărut!)
Chiar de este iarnă-acuș
Nu vă purtați... „cu mânuși”

Bateți gongul măi flăcăi,
Și sunați din zurgălăi
Bang! Hăi!

Cititorule, rezisti
Să urez și la cicliști?
Două vorbe, nu mai multe
Dacă vor și ei s-asculte.
Vă doresc, iubiiți cicliști,
De viteză sau fondiști
Pene să n-aveți,
Să nu mai cădeți,
Drumul să vă fie

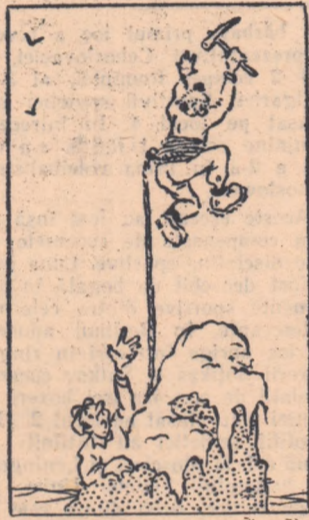
Lin ca o hirtie
Și treaba, dacă se poate,
Vreau să meargă mai pe roate!

Ziceți măi, din plugușor
Și rulați, rulați de zor
Și sunați din clopoței
Hei, hei!

De urat aș mai ura
Tot așa și altora,
Vouă handbalistilor,
Vouă planoriștilor,
Vouă notătorilor,
Vouă canotorilor,
Și vouă schiorilor...
Dar la start am fost chemat
De-anul vechi care-a plecat
Și stafeta am schimbat;
Iar eu gata sint acum
Să pornesc cu ea la drum...
Cursa-i lungă, eu sint mic
Dar nu-mi pasă, nu-i nimic,
Am s-aler, s-aler de zor
Noi recorduri să dobor
Și-o să fiu învingător!
Iar atunci cind voi pleca
Tovarăș de drum mi-oi lun
Și insigna G.M.A.
La anul și la mulți ani!

Mi-nași măi
Hăi, hăi!

ION MUSTAȚA

— Unde mai urci măi Năică,
muntele s-a terminat.

Un... răvaș pe care, even-tual, l-ar putea primi An-gelica Rozeanu din partea adversarelor ei la titiul su-prem.

— „Șase ani la rind campionă!
Asta-i fără precedent.
Spune-ne, te rog, și nouă
Ai, cumva.. abonament?...”

Portarului Zarici de la Me-talul Reșița, care este frun-taș în producție

Pe teren, ca și-n uzină,
Luptă-ntr-una cu elan;
Luptă ca să n-aibă goluri
Nici în poartă, nici în... plan!

Lul Silviu Cazan

Tu te pricepi la ridicat
(Ești doar halterofil de soi)
De ce, atunci, n-ai încercat
Ca să ridici și... cadre noi?

Activiștilor sportivi care nu se preocupă de organizarea Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Privind problema într-o doară,
Motive,—deh!— cu carul toarnă.
Deci, Spartachiada cea de iarnă
Ei o s-o țină-n primăvară.

RĂVAȘE

În 1951, Locomotiva Bucu-rești a jucat în „A”, în 1952 a trecut în „B”, în 1953 a revenit în „A”, în 1955 iar a jucat în „B”, pentru ca în 1956 să joace, din nou, în „A”.

Locomotiva, știm și noi,
Merge-nainte și-napoi.
Dar sper că nu v-ați pus în plan
Manevra asta... an de an!...

Luptătorilor de la „Dina-mo”, un răvaș cu subiect... fotbalistic.

Dacă din echipa lor
Absentează-un luptător,
E ușoară axioma:
Il pot folosi pe... Toma!

Echipa de fotbal „Meta-lul”—București, nereușind să realizeze decît 12 puncte, a retrogradat din categoria B.

Ce făcureți, măi prieteni,
(Nu pot să pricep nici mort!)
Confundărăți campionatul
cu... Concursul Pronosport?...

Fotbalistul Ion Suru, care în ultimele meciuri a tras mai mult peste bară

Am fost colo, în mulțime,
Și un lucru reținui:
Pe teren, la... „înălțime”
N-a fost el, ci... șutul lui!

JACK BERARIU
V. D. POPA

Cursa după... echipament

Piesă din repertoriul...ma-gaziei unora dintre colecți-vele noastre sportive

SCENA I

SPORTIVUL: Tovarășe magazi-ner, aș avea nevoie de o pereche de pantofi „teniși” nr. 42. Magazi-ner, pentru cursa cu obstacole...

MAGAZINERUL: Il cunoști pe Nicolae Pinte?

SPORTIVUL: Nicolae Pinte? În ce secție lucrează?

MAGAZINERUL: Habar n-am. Caută-l și d-ta. O să-l găsești. E unul înalt, cu părul creț. Spune-i să-ți dea pantofii pe care i-a luat de la magazie acum 6 luni...

SCENA II

(Acțiunea se petrece după o oră. Sportivul l-a găsit pe Nicolae Pin-tea în secția de fierărie).

SPORTIVUL: Tovarășe Pinte, m-a trimis magazinerul să-mi dai perechea aia de pantofi pe care i-ai luat acum vre-o șase luni de la ma-gazie...

PINTEA: „Tenișii” aia? Ce nai-ba am făcut eu cu ei? Stai, stai, stai, că parcă mi-am adus aminte... Il știu pe Ioachim Filip? I-am dat lui pantofii.

SPORTIVUL: Dar nu știu unde lucrează Ioachim Filip...

PINTEA: Nici eu nu știu. Dar o să dai de el. Are pistrui pe față...

SCENA III

(Acțiunea se petrece după alte 3 ore. Sportivul l-a găsit pe Filip la „forjă”).

SPORTIVUL: Tovarășe Filip, fii bun și dă-mi pantofii luați de la Pinte...

FILIP: Nu-s la mine! Știi unde lucrează Vasile Cernea?

SPORTIVUL: Nu.

FILIP: Parcă la „mecanică”. Ba nu, la „administrativ”. Ia stai: n-o fi la „turnătorie”? Trebuie să-l găsești... Poartă mustăcioară...

SCENELE IV—IX

(Acțiunea durează câteva zile... pierdute de sportiv în căutarea pan-tofilor. De la Cernea s-a dus la Irimia, de la Irimia la Georgescu, de la Georgescu la Popescu, de la Po-pescu la Sfetcu și acum a ajuns la Bordea, unde, în stîrșit, a dat peste pantofii mult căutați).

SCENA X

(Acțiunea se petrece în momen-tul cind sportivul, care poartă fericit pantofii sub braț, se întîlnește cu magazinerul).

MAGAZINERUL: I-ai găsit?

SPORTIVUL: După cum vezi...

MAGAZINERUL: Nu și-am spus eu că-i găsești repede? Eu știu totdeauna la cine e echipamentul...

ION MALIN

Puterea OBISNOINTEI

BASCETBALISTUL

JUCĂTORUL DE TENIS DE MASA

SCĂRMERUL

HALTEROFILUL

ÎNOTĂTORUL

